

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

5 ZÁŘÍ/ŘÍJEN 2015
52. ROČNÍK
15 Kč

PODZIM V SOBOTCE

S příchodem září nezačala jen školní docházka, ale také například Taneční kurz. Taneční mistrová, paní I. Šulcová z Taneční a pohybové školy IL-MA Turnov, zahájila kurz 18. 9. 2015 v sobotecké sokolovně. Frekventanti ze Sobotky a Dolního Bousova se budou scházet každý pátek, střídavě ve jmenovaných městech. Závěrečný věneček letos proběhne 18. 12. 2015 v Dolním Bousově. Chtěla bych poděkovat dámám „sokolkám“ paní J. Pechové a K. Hořákové za vstřícnou a vzornou obsluhu, účastníkům kurzu popřát samé úsměvné chvíle, na které budou vzpomínat, a paní mistrové fajn práci se skvělou partou.

Vážení čtenáři, cítím jako povinnost Vám objasnit „šum“, který jste v poslední době možná zaznamenali ohledně festivalu Šrámkova Sobotka. Jubilejní 60. ročník festivalu se bude

konat ve stejném termínu, jak už jsme léta zvyklí, tedy první týden o letních prázdninách 2016. Jediná změna nastane ve složení organizačního a realizačního týmu. Sestavený tým bude k přípravám festivalu, který je opravdu v České republice jedinečný, přistupovat s velkou zodpovědností a s přáním oslovit svým doprovodným programem všechny věkové kategorie i z řad soboteckých občanů.

Sobotka vždycky měla básníky, kteří pochválili její krásu. A nemuseli být ani Soboťáci. Pokud chceme něco pro návrat Sobotky v pozici udělat, měli bychom toto básnění a verše podpořit. A tak s radostí dávám k dispozici jednu z možností: „Soutěž o nejkrásnější báseň ze Sobotky a Sobotcka“. Novou, originální. Všimla jsem si, že verše o Sobotce jsou z letního pohledu na Sobotku, její zimní nálada

vykrášlena není. Kromě snad básně „Ta ranní chvíle“, kterou ve sborníku OJKT uveřejnil Josef Jindra. A tak prosím, pošlete nám do redakce nebo přineste do infocentra báseň se zimní tematikou, a to do prvního jarního dne. Posouzení básní nám přislíbil tajemník Východočeského svazu spisovatelů, básník a spisovatel Václav Franc. Těším se na Vaše verše ze zimní Sobotky. Samozřejmě vítězné básně uveřejníme.

Ve sloupku šéfredaktorky v čísle 3 našeho Zpravodaje jsem psala, že se MKS pokusí založit fotografický archiv města. Budeme se snažit pomoci soboteckým fotografům. Pracovali jsme na tom a jsem ráda, že se něco podařilo, tedy vytvoření výstavního prostředí speciálně pro fotografie v chodbě knihovny. Podrobnosti k tomuto soboteckému fotografování se dočtete v článku ing. J. Jindry v dalších stránkách Zpravodaje.

K podzimu neodmyslitelně patří „Dušičky“ a pro některé z Vás „Halloween“, chystáme pro Vás malou dílničku nazvanou „Dlabání dýní“. Přijměte milí čtenáři pozvánku na tuto akci v sobotu v Sobotce dne 31. 10. plnou dýní, světýlek, příjemného posezení s ochutnávkou dýňové marmelády.

Přeji Vám všem krásný, barevný a pohodový podzim.

foto: Zbyněk Krámek

Pavína Havlová

OBSAH

RADNICE INFORMUJE

- Informace o rekonstrukci 3
Dotace na výměnu vytápění 4

VĚSTNÍK

- Rozhovor s Petrem Minkou 5
Když bylo velké sucho 6
Ohlédnutí za létem 7
Konec sezóny na Šolcově statku 8
Rozkvétám v Sobotce 9
Žáček a Sobotka 9
Sedmdesátiny Jiřího Žáčka 10
Tak jsem tady 10
Má setkání s Jiřím Žáčkem 11
Den charity 11
Jednota bratrská 12
Sobotkové fotografování 13
Pozorování noční oblohy 13
Sobotka 14

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

- Sobotka v Sobótce 14
Dobrošov a Náchod 15
Exkurze do Litomyšle 16
Nový školní rok v ZUŠ 16

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

- 17

KNIHOVNA

- Knižní novinky 17
25 let DIVu 18
Tyto sem knížky nepsal 18

KULTURNÍ TRADICE

- Jubileum libušského jemnostpána 18
Odešel Jaroslav Folprecht 19
Memoriál Karla Ouředníka 20
V posledních měsících roku 20
Vzpomínáme 20
Sobotecký kulturní kalendář 21

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

- Jubilea 21
Blahopřejeme 22
Opustili nás navždy 22
Kulturní a společenské akce 23

Den Charity - sobotecké mažoretky "Lentilky", foto: I. Jalovecká

Radko Bílek a Jiří Žáček
při 59. Šrámkově Sobotce

Šolcův statek: pískovcový podstavec
s keramickým reliéfem od Sylvie Benešové.

Frekvantanti Tanečního kurzu 2015, foto: Zbyněk Krámek

RADNICE INFORMUJE

Vážení spoluobčané,

rádi bychom vás informovali o probíhajících investicích, opravách i některých připravovaných záměrech. Do konce října bude hotova největší investiční akce letošního roku - **výměna oken, zateplení a oprava fasády zdravotního střediska**. Výsledná podoba fasády odkazuje na původní secesní členění a barevnost. V příštím roce počítáme s opravou chodníku v Tyršově ul. podél střediska až k sokolovně, včetně opravy opěrné zdi a plotu zahrady. V říjnu rovněž skončila **oprava fasády domu čp. 6** na náměstí, který byl od začátku prázdnin pod lešením. Kvůli komplikovaným kamenickým opravám pískovcových soklů a pilířů a technologickým přestávkám při opravě omítky trvala realizace déle, než jsme předpokládali, ale jsme přesvědčeni, že výsledek stojí za to. Oprava domu čp. 6 probíhá od roku 2012 a po opravě střech obou traktů domu a výměně oken je toto vlastně 4. etapa oprav. Příští rok bychom rádi pokračovali s opravou fasády jižního traktu v Boleslavské ulici a postupnou úpravou interiéru na byty. Zároveň bude rozebrána padající zeď zahrady domu čp. 6 v Boleslavské, která bude příští rok znovu vyzděna. Počítá se i s plynofikací celého domu. V průběhu září byl spuštěn **kamerový systém města**, který obsluhuje Obvodní oddělení Policie ČR v Sobotce. Ve městě bylo v první fázi umístěno 5 kamer (na náměstí Míru, mezi MŠ a ZŠ, u prodejny Coop ve Spyšovské ul. a na dětském hřišti u sokolovny. V případě, že se systém osvědčí, lze ho v budoucnu rozšířit. Jedno z míst, kde by mohla být kamera

umístěna, je i městský park v blízkosti znovu vystavěné **skulptury Claudia Parmiggianiho**, jejíž rekonstrukce rovněž finišuje. Původní záměr stihnout výstavbu do jarmarku nevyšel především kvůli letním vedrům, kdy se mohlo pracovat pouze brzy ráno a dopoledne, přesto považujeme za úspěch, že se letos podařilo tento originální počin zachránit a rekonstruovaný Dům pod půlměsícem lze považovat za začátek postupných úprav městského parku. Výraznou investicí, ve výši necelých 3 mil. Kč a čistě v režii města, byla červencová výměna oken staré budovy základní školy. Okna vyrobila a montáž provedla sobotecká firma Okay Plast s.r.o. k naprosté spokojenosti investora i vedení ZŠ. Další akcí, která byla delší dobu odkládaná a konečně se v těchto dnech realizuje, je **oprava Mariánského sousoší** na náměstí Míru. Poslední oprava se uskutečnila před dvaceti lety a celkový stav sousoší vyžaduje komplexní restaurátorský zásah. Oprava spočívá v očištění pískovce, jeho zpevnění, v opravách trhlin, tmelení a opravě svatozáří a litinového zábradlí. Do konce roku bychom rádi uskutečnili několik dalších akcí - především jde o kompletní opravu chodníku podél silnice na Čálovice směrem k ulici U stadionu, a to v celé délce od rohu domu pana Baláka až ke vstupu do areálu SK Sobotka. Mimo to počítáme s výstavbou nového chodníku na místě spojovací pěšiny, která vede podél malého plácku na fotbal mezi ulicemi Zahradní a Jarmily Glazarové. Dále počítáme s **přestavbou cca 13 koupelen** v domě s pečovatelskou službou (z toho větší část ještě do konce roku 2015). Z ne-

pochopitelných důvodů zde projektant před více jak deseti lety navrhl vany, které nejsou pro většinu seniorů vhodné, a budou proto vyměněny za sprchové kouty. Výměnou projdou i zimní zahrady, které tvoří součást dvou bytů - nekvalitní dřevo použité při výstavbě v roce 2005 je úplně shnilé a do bytů zatéká (předpoklad – 04/2016). Nová konstrukce bude proto plastovo-kovová. Závěrem vás chceme informovat o jedné podstatné věci, na kterou město a jeho obyvatelé čekají již několik let, totiž **o územním plánu města**. Nový územní plán se zpracovává od roku 2008, jeho pořizovatelem je odbor územního plánování MěÚ Jičín, projektantem arch. Karel Novotný z Hradce Králové. Se správou CHKO Český ráj se nám na základě osobního jednání povedlo nalézt dohodu na posledních dvou konfliktních bodech. Tím bychom měli vypořádané loňské připomínky, které nyní budou obratem zapracovány do územního plánu. Je nutné provést nové kolečko po dotčených orgánech státní správy a krajského úřadu územního plánování, které si odkontrolují finální znění po úpravách. Následně je to už věc projednání a schválení zastupitelstvem. Po schválení zastupitelstvem vstoupí územní plán v platnost. Pokud zbývající projednání bude hladké, měl by územní plán být hotov v únoru 2016.

V příštím čísle ZŠS bychom vás rádi seznámili s investicemi a opravami chystanými na rok 2016.

INFORMACE O ODLOŽENÉ REKONSTRUKCI KANALIZACE V ULICI NA CELNÉ

Celá rekonstrukce kanalizační a vodovodní sítě Na Celné byla pojata jako investiční akce Vodohospodářské a obchodní společnosti Jičín a.s. (dále

VOS), která měla nutně předcházet opravě krajské silnice III/27935 ze Sobotky na Podkost, se kterou ve svých plánech na rok 2016 počítal Králové-

hradecký kraj, resp. jím zřízená Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje (dále SÚS). Termín opravy silnice na Podkost je v tuto chvíli neznámý,

neboť dle vyjádření SÚS není jisté, zda na opravu budou peníze, které by měly kraji přijít formou dotace z ministerstva financí a z evropských fondů. Vzhledem k nejistému termínu realizace opravy silnice nebude ani VOS investovat do opravy kanalizace a vodovodu, protože správce a vlastníci komunikace, tedy opět kraj, požaduje uvedení povrchu do původního stavu,

tedy vyasfaltování celého průjezdného profilu silnice. Tento požadavek by znamenal navýšení rozpočtu opravy kanalizace o několik milionů, což VOS nechce logicky akceptovat. Během podzimu a zimy budeme jednat se zastupci SÚS, VOS i Královéhradeckého kraje o dalším postupu, ale rozhodně nemáme v celé věci hlavní slovo. Rozhodující je neměnné oznámení termí-

nu realizace opravy silnice na Podkost ze strany SÚS a kraje, od toho se bude odvíjet vše ostatní. Především souběžná oprava chodníku podél této komunikace z křižovatky ulic Na Celné a Turnovská až ke hřbitovu, kterou bude realizovat město.

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místostarosta*

DOTACE NA VÝMĚNU ZASTARALÝCH ZDROJŮ VYTÁPĚNÍ

(„KOTLÍKOVÉ DOTACE“) Z OPERAČNÍHO PROGRAMU ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ 2014 – 2020

Jedná se o finanční podporu na výměnu zastaralých zdrojů tepla na pevná paliva poskytované fyzickým osobám - majitelům rodinných domů - prostřednictvím Královéhradeckého kraje z Operačního programu Životní prostředí. Předmětem podpory tedy bude výměna nevyhovujícího kotle na tuhá paliva za:

- kotel na pevná paliva,
- tepelné čerpadlo,
- plynový kondenzační kotel.

Dále je možné v rámci výše uvedených opatření provést:

- instalaci solárně-termických soustav pro přitápění nebo přípravu TV (pouze v kombinaci s výměnou hlavního zdroje tepla).
- „mikro“ energetická opatření ke snížení energetické náročnosti objektu

(zateplení střechy nebo půdních prostor, zateplení stropu sklepních prostor nebo podlahy, dílčí zateplení dalších konstrukcí – např. severní fasáda apod., oprava fasády, např. prasklin a dalších poruch fasády – eliminace tepelných mostů, oddělení vytápěného prostoru rodinného domu od venkovního - např. zádveří, dílčí výměna oken, výměna vstupních a balkonových dveří, instalace těsnění oken a dveří, dodatečná montáž prahů vstupních dveří, výměna zasklení starších oken za izolační dvojskla)

Náklady na „mikro“ energetická opatření mohou dosahovat max. 20 tis. Kč.

Předpokládaná výše podpory

Celkové náklady na realizaci projektu mohou být max. do výše 150 tis. Kč, z čehož výše poskytnutých finančních prostředků z OP ŽP bude činit:

- 70 % v případě pořízení kotle spalujícího pouze uhlí
- 75 % v případě plynového kondenzačního kotle a kombinovaného kotle (uhlí + biomasa),
- 80 % v případě tepelného čerpadla, příp. kotle pouze na biomasu

Podpora může být navýšena o 5 % v případě, že je výměna kotle realizována v obci, která byla Střednědobou strategií ochrany ovzduší označena jako prioritní území.

V Královéhradeckém kraji se tato možnost týká těchto obcí:

Dvůr Králové nad Labem, Hořice, Hradec Králové, Chlumecko nad Cidlinou, Nové Město (HK), Jaroměř, Jičín, Valdice, Železnice, Podhradí (JC), Česká Skalice, Náchod, Nová Paka, Nové Město nad Metují, Nový Bydžov.

Způsobilé výdaje

Za způsobilé výdaje projektu budou považovány náklady na stavební práce, dodávky a služby bezprostředně související s předmětem podpory, zejména pak:

- stavební práce, dodávky a služby spojené s realizací kotle na pevná paliva, resp. tepelného čerpadla, resp. plynového kondenzačního kotle, resp. solární termické soustavy,
- stavební práce, dodávky a služby související s realizací nové otopné soustavy nebo úpravou stávající otopné soustavy, včetně dodávky a instalace akumulací nádob, pokud je toto doporučeno projektem, výrobcem nebo dodavatelem (v návaznosti na realizaci nového zdroje tepla pro vytápění),
- náklady na zkoušky nebo testy související s uváděním majetku do stavu způsobilého k užívání a k prokázání splnění technických parametrů, ovšem pouze v období do kolaudace (uvedení do trvalého provozu),
- náklady na pořízení Průkazu energetické náročnosti budovy v případě, že je jím prokazováno plnění klasifikační třídy energetické náročnosti budovy „C“,
- stavební práce, dodávky a služby spojené s povinnou realizací opatření vedoucí ke snížení energetické náročnosti objektu, kde dojde k instalaci nového zdroje vytápění.

Časová způsobilost bude upřesněna (nelze však uznat výdaje uskutečněné před 15. 7. 2015).

Bližší informace o dotaci lze získat na adrese <http://www.kr-kralovehradecky.cz>, odkaz „Kotlíkové dotace“.

TRIPTYCH GRAFIK ŠRÁMKA, ŠOLCE, ŠPÁLY

PAVLÍNA HAVLOVÁ SE TÁŽE VÝTVARNÍKA-GRAFIKA PETRA MINKY

Kdy byla první Vaše výstava a jaký jste měl pocit ze Sobotky?

Pokud se mě ptáte na úplně první samostatnou výstavu, tak ta proběhla v r. 1997 v Nové Pace, v Městském muzeu v Suchardově domě. V Sobotce jsem vystavoval zatím jednou v r. 2009 v Šolcově statku. Sobotka je velice zvláštní město, s výrazným geniem loci. Možná je to kombinací polohy pod dominantou zámku Humprechtu, mnoha památek ve městě i okolí a

určitě také působením známých i neznámých lidí, kteří Sobotce vtiskly její neopakovatelnou atmosféru.

Jak vznikl nápad pro realizaci 3 Š – Šrámek, Šolc, Špála?

Pokud si dobře pamatuji, tak je tento projekt nápadem pana Josefa Kettnera. Ve své tvorbě se zabývám mimo jiné také portrétováním významných osobností českých i světových. Na výstavě v Šolcově statku, kam p. Kettner přišel, ho zřejmě vystavené portréty zaujaly, a tak asi vznikl nápad vytvořit něco podobného i pro město Sobotku, a oslavit tak její velikány. Dlouho jsme se o věci jen bavili a od nápadu k realizaci uběhlo bezmála pět let.

Jakou technikou je toto dílo vytvořeno?

Grafické listy jsou vytvořeny technikou leptu, což je grafická technika, jejíž počátky sahají až do 16. stol. a většina grafiků v ní tvoří ráda i dnes.

Co bylo zapotřebí k tomuto dílu?

Ze všeho nejvíc je pro podobný druh díla zapotřebí trpělivost. Realizace je pracná a časově náročná v řádu stovek pracovních hodin. Bez osobního zaujetí by to nešlo. Dlouho trvá, než shromáždím nutné podklady a materiály, vstřebám nahromaděné informace, aby mohly vzniknout nějaké skici. Poté je potřeba vyrobit tiskové štočky, ty vytisknout, všechno ručně. Navrhnout grafickou úpravu a adjustaci textu, který dodal pan Karol Bílek, i přebalu, ve kterém jsou grafické listy uloženy. A v součinnosti s tiskárnou i s knihařem dohlédnout na výrobu, aby byla zaručena žádoucí kvalita.

Co Vás na těchto osobnostech zaujalo?

Především zajímavé životní osudy a samozřejmě díla, která jsou sdělná i mnoho let po smrti jejich autorů.

Jaký je rozsah Vaší výtvarné tvorby a na čem teď pracujete?

Zabývám se tvorbou ex libris, pamět-

ních grafických listů, autorskými novoročenkami, volnou grafikou, knižní ilustrací i malbou. Z námětů, kromě portrétů žijících i nežijících, je pro mě trvalou inspirací svět řecké mytologie a mytologie vůbec, naše i světová literatura. A protože mám rád figury, tak důležitou součástí umělecké tvorby je pro mě akt. V současné době pracuji na ilustracích ke knize Rudyarda

Kiplinga *Mauglí*. Mám být hotov na podzim a kniha by měla vyjít před Vánoce v nakladatelství Fortuna Libri.

Co Vy sám byste chtěl ještě čtenářům Zpravodaje sdělit?

Že se rád budu do Sobotky vracet. Také mohu čtenáře potěšit zprávou, že jsem s panem Samšiňákem dohodl druhou svoji výstavu v Sobotce v Šolcově

statku na rok 2017, a to v červenci v době konání festivalu Šrámkova Sobotka.

Velice Vám, pane Minko, děkuji za rozhovor.

Pavína Havlová

KDYŽ BYLO VELKÉ SUCHO

Vážení a milí čtenáři,

máme za sebou horké léto. S odstupem času se nám zdá, že to nebylo až tak nesnesitelné. Krásné slunečné dny, stálé počasí bez deště, prostě léto jak má být. Teploty vysoko nad 30 stupňů, tropické noci, a to všechno doma bez cestování. Mnozí vzpomínali, že podobné počasí nepamatují. Katastrofické předpovědi nás přesvědčovaly o tom, že nastane neúroda, vyschnou studny a my na to doplatíme svým zdravím. Opět se potvrdilo, že příroda je možná čarodějka, která udržuje vše v rovnováze. Napršelo na Medarda, pak následovaly krásné slunečné dny, kdy seno uschlo samo. Prázdniny s tropickými vedry, v červenci přišlo pouze čtyřikrát a celkem napršelo okolo 25 mm vody. Je to málo, ale obilí krásně dozrálo, žně proběhly bez problémů s rekordními výnosy. Pšenice se sklídilo v průměru 79,75q z hektaru, jarního ječmene 55,21q, řepky 40,02q. Propad byl u ozimého ječmene, který špatně přezimoval. Oč větší byly výnosy, o to menší nákupní ceny. Pšenice 350 – 370 Kč za q, ozimý ječmen 330 Kč a řepka 960 – 980 Kč. Část se prodala za 1.000 Kč za 1q. V srpnu, kdy vedra neustávala, velmi často hořelo. Hasiči téměř denně vyjížděli k rozsáhlým požárům jak v lesích, tak na polích. Když bylo vše vyprahlé, opět moudrá matka příroda

zařídila, že přišlo. Pěkně zvolna, aby šla všechna vláha do země, přišlo tři dny, celkem asi 100mm srážek. Třetí den se nám zdálo, že je hrozné počasí, protože stále prší. Vláhu vděčně přijala kukuřice a cukrovka, vyprahlé trávníky se vzpamatovaly a nově zaseté ozimy a řepka krásně vyklíčily. A opět teplé slunečné dny s teplotami k 30 a více stupňům. Co víc jsme si mohli přát. Jak vypadá skutečně suchý rok, nám znamenal p. Taneček ve vesecké kronice. Vzpomeňme s ním na rok 1947.

Rok 1947 – rok velikého sucha.

V lednu málo sněhu, mrazy dosti silné. V únoru bylo sněhu dost a veliké vánice, že ani vlaky a autobusy nemohly jezdit po kolik dnů a mrazy trvaly až do sv. Josefa. Potom sníž rázem sešel a byly z něho veliké zátopy. Zem z té povodně nic neužila, vše sběhlo po vrchu. Počátkem dubna bylo ještě proměnlivo. Na Veliký pátek přišlo a na pomlázku dne 7. dubna přišlo naposled. Stará lidová pranostika praví:

„Velký pátek deštivý – rok bude žízňivý“ a také byl. Od 7. dubna nepřišlo, až na svatodušní pondělí a to jenom asi hodinu. Pak byly asi po tři dny takové přeháňky a pak nepřišlo. 7. července přišlo asi hodinu. Potom nepřišlo až na docela malinké přeháňky vůbec. Důsledek toho všeho byl, že krmení bylo velice málo, jetele od

podzimu vysílené, špatně přezimovaly a teď to sucho na ně, ani třetina normální sklizně nebyla. Otavy takřka žádné, že to namnoze nestálo za sekvání. Obilí u naší obce bylo slabší, ale to nebylo tak nejhorší. Pšenice byly přischlé. Bramborů bylo moc málo, s těmi to bylo nejhorší. Založeno jich bylo dost, ale nemohly pro sucho růst. Řepy bylo také pouze polovic, chrást na řepě uschl na tabák. Od 1. září jsme museli krmit dobytek již suchou pící jako v zimních měsících. Velice špatně jsme orali. Kdo nestrhnul strniště hned, pak s ním vůbec nehnu. Vláha v půdě nebyla vůbec žádná. Seli jsme velice těžce a někde to vůbec nešlo. Zasetá pole obilí vůbec nevzešla. Přeorávat to vůbec nešlo a kde orali tak velice těžko a veliké hroudy se vyvalovaly. Strništní jetele nadobro uschly. Teprve první dešť přišel 5. listopadu. Od té doby celý listopad byl deštivý, a kdo neměl zaseto, tak pro nepříznivé počasí toho už mnoho nezasil. Jelikož bylo již citelně chladno, obilí pomalu klíčilo. Teprve před Vánoce jsme pozorovali, že obilí začíná špičkovat, vzcházet. Okolo 15. prosince začal padat sníh a přišlo několik čiperných mrazíků. Na Štědrý den nastala obleva a začalo pršet. Na Boží hod bylo mnoho náledí, pak se oteplilo a sníh sešel. V tomto roce zde v obci mnoho studní nadobro vyschlo, takže

musili lidé voziti vodu pro dobytek z obce od pramenu. Tak vyschla studna na návsi. V č. 15 u Šimůnků, v č. 8 u Tanečků, v č. 11 u Ječnů, v č. 7 u Brixů studně vyschly nadobro. V ostatních studních bylo vody velice málo, takže se s vodou musilo velice šetřit. Teprve po Vánocích, po oblevě, se prameny opět napojily. Takový suchý rok zde nejstarší pamětníci nepamatají. Poněvadž se tohoto roku všeho

méně urodilo, vláda povolila k obilí příplatky. Ceny, byl následující za 1q : pšenice 400 Kč + příplatek 200 Kč, žito 360 Kč + příplatek 180 Kč, ječmen 400 Kč + příplatek 200 Kč, oves 280 Kč + příplatek 140 Kč, řepa 60 Kč + příplatek 20 Kč. Ovoce tohoto roku bylo velice pěkné, ale rané druhy nešly dobře na odbyt, až teprve druhy pozdní se dobře prodaly za cenu 4 – 8 Kč za kg dle jakosti.

P. S. Velký pátek deštivý – rok bude žízňivý. Pranostika se vyplnila. Vzpomínáte na začátek dubna? Přeháňky, deště, sněhu a krup před Velikonoce a koledníci v rukavicích? Právě aprílové počasí panovalo před Velikonočními svátky. To jenom tak pro pořádek.

Na další povídání s Vámi se těší

*Marie Šimůnková,
vesecká kronikářka*

OHLÉDNUTÍ ZA HORKÝM LÉTEM NA ZÁMKU HUMPRECHTU

Vážení čtenáři soboteckého Zpravodaje, dovolujeme se s vámi podělit o poznatky a postřehy, které jsme zaznamenaly v průběhu letošních horkých prázdnin v souvislosti s děním na zámku Humprechtu. Navzdory vysokým teplotám k nám zavítalo hojně návštěvníků. V porovnání s loňským rokem přišlo v průběhu měsíce července 9 878 návštěvníků (v roce 2014 - 7 946), v srpnu 10 031 (v roce 2014 - 10 291). Obliba našeho zámku u návštěvníků ve velké konkurenci dalších památek nás velice těší. Snažíme se, aby návštěvníci čekali na prohlídku minimální čas, jednotlivé prohlídky vycházejí po 15 minutách. Role průvodců zastávají v hlavní turistické sezóně brigádníci, studentky a studenti z řad středoškoláků i vysokoškoláků. Pro život získávají důležité dovednosti. Umět vystoupit na veřejnosti, zachovat klid a rozvahu v náročnějších situacích, důležitá je i vstřícnost a vlídnost ke všem věkovým kategoriím. Vedle rodin s dětmi přicházejí školní třídy, dětské tábory, skupiny důchodců a poučení zájemci o historii. S potěšením rádi vyslechneme chválu na vkusně a promyšleně zařízené zámecké interiéry s osvěžující květinovou výzdobou. Nejen starší návštěvníci, kteří navštívili Humprecht před více lety, jsou mile překvapeni množstvím zachovalého nábytku. Poděkování patří v této souvislosti Muzeu skla a bižuterie z Jablonce nad Nisou. Právě odtud bylo díky paní Šárce Sirůčkové přivezeno několik zajímavých kusů historického nábytku. Z darů jsme získali vzácný

porcelán, ručně háčkované a vyšívané dečky, psací stůl. Mnozí nahlas ocení naaranžovaný hrneček s kávou, upečenou bábovku, především děti klec s pestře zbarvenými papoušky, kterým se letos podařilo v průběhu návštěvní sezóny vyvést čtyři mláďata. Příjemnou atmosféru jednotlivým místnostem dodávají čerstvě nafezané růže, pravidelně přivážené ze Skuřiny od manželů Pelcových. Nikdo už dávno nepochybuje, že navštívil lovecký zámek. Jednotlivé stěny jsou bohatě zaplněné loveckými trofejemi. V letošním roce přibýlo několik dalších dlouhodobých zápůjček. Děkujeme všem, kteří svou přízní pomáhají vylepšovat náš zámek.

Jsme rádi, že se letos líbily rovněž připravené výstavy. 110 let zavedení železnice z Mladé Boleslavi do Sobotky připomíná krásná výstava dokumentů, fotografií, obrazů a dalších zajímavých památek, které dokumentují slavnou historii železnice. Autorem této obdivuhodné výstavy je železniční nadšenec, sběratel a nádražák tělem i duší Kamil Brož z Lomnice nad Popelkou. Jsme rádi, že tuto krásnou výstavu bude možné navštívit i v příštím roce. Svoje obdivovatele si našla i druhá letošní výstava. 80 papírových modelů pečlivě vystříhala, slepila a zhotovila paní Helena Čmelíková z Dolního Bousova. Bylo velmi radostné sledovat, jak si pozorně a se zaujetím malí i velcí jednotlivé modely hradů, zámků a dalších pamětihodností z domova i ciziny prohlíží. Řadu návštěvníků zaujala i výstava ilustrací Lukáše Fibricha ke

knížce Kláry Smolíkové H.U.S. Hus úplně světově, kterou jsme si připomněli letošní významné 600. výročí upálení Mistra Jana Husa. Trvale láká ochoz s kouzelnými výhledy do kraje, své návštěvníky si vždy najde i tajuplná cesta do věže zámku. Krásný rozhled a instalovaná historie trampingu v Českém ráji patří rovněž k turisticky oblíbeným cílům našich návštěvníků.

Během prázdninových měsíců bylo možné navštívit i několik koncertů, zažít oblíbené noční kostýmované prohlídky nebo se společně s dětmi rozloučit s prázdninami představením Zlatovláska v podání rodiny Kašparových z Miletína.

V příštím roce si budeme připomínat 350 let od zahájení stavby zámku. Zamýšlíme se, čím novým domácí i vzdálené návštěvníky přivítáme a překvapíme. Nápadů na zlepšení dostupnosti a vybavenosti je dost. Citelně chybí např. stojan na kola.

Ještě letos vás, milí čtenáři, příznivci a přátelé, zveme k návštěvě každý říjnový víkend a v den státního svátku ve středu 28. října. V sobotu 28. a v neděli 29. listopadu Vás co nejdříve zveme na adventní výstavu výrobků studentů Střední zahradnické školy v Kopidlně. Přístupná bude mezi 13. – 15. hodinou. Potěšit se příjemnou hudbou, společně si zazpívat a naladit se do předvánočních dnů bude možné v sobotu i v neděli od 15 hodin. Těšíme se i na Vás.

*Dagmar Faměrová
a Alena Pospíšilová*

KONEC SEZÓNY NA ŠOLCOVĚ STATKU

Rok se sešel s rokem a brána Šolcova statku se opět uzavírá pro veřejnost. Mimochodem, nejsou to ta samá vrata, která se zavírala loni. Ta byla totiž vyrobena z nekvalitního materiálu, proto po necelých 10 letech uhníla a musela být nahrazena zbrusu novým, kvalitním a odolným produktem.

Spíš než vrata bude čtenáře jistě zajímat jiná aktualita, že totiž objekt definitivně opustil spolek Přátelé Šolcova statku. O důvodu jeho odchodu lze říci v podstatě totéž co o výše zmíněných vratech. Také spolek sestával z nevhodného materiálu, a proto byl nejvyšší čas jej vyměnit. Členskou základnu totiž tvořili především lidé, uvyklí volnému režimu, který na statku panoval v posledních letech života mého otce. V oné době začátku století už táta údržbu nezvládal, vlastně ji úplně vzdal. Oč méně se o dům pečovalo, o to intenzivněji se v něm společensky žilo. Davy lidí sem proudily jen za zábavou. Očividné chátrání budovy je netrápilo. Každý si tu dělal, co chtěl. Zmíním jeden příklad za všechny: Pod jedním z pozdějších „Přátel Šolcova statku“ praskla noha historické lavice, stojící na záhrobcí. Nikdo se nenamáhal poškozený kus opravit. Lavice se jednoduše podepřela pažezem a ulomenou nohou se přiložilo do krbu. Podobně dopadly i postupně vypadávající příčky opěradla. Když jsem se později rozhodl rozpadající se lavici zrenovovat, sám už jsem na to nestačil a musel se obrátit na restaurátora. Přesně tak to na nemovitých kulturních památkách chodí – zanedbáme-li banální úkon údržby, maličkost přeroste ve vážný defekt a kde dřív stačil drobný laický zákrok (v našem případě trocha práce a tuba lepidla na dřevo), jsou nejednou zapotřebí specialisti. Zprvu několikakorunová investice

ce pak vyšplhá do tisíců.

Žel, Přátelé Šolcova statku poslední zmíněné principy účinné a soustavné péče o památky nikdy nepochopili. S ústy plnými lásky k milované roubence tu prováděli úkony, které si sami zvolili a jen když se jim to hodilo. Opět posloužím příkladem. Začátkem roku 2014 jsem spolek požádal o drobnou

Šolcův statek a s restaurovaným krucifixem

výpomoc. Jeho samozvaný mluvčí mi e-mailem ze dne 2. dubna 2014 odpověděl: „Pro statek budeme pracovat, až se nám bude chtít, nikoli když si řekneš“. Před každou těžší prací utíkali členové spolku jak lesní zvěř před brokovnicí. Jedna laň, letos na jaře prchající před mou žádostí o asistenci při opravě plotu, stačila ještě zvolat: „Snad ne my!“ Spolek své úsilí nakonec omezil jen na zametání podlah a utírání prachu těsně před vernisáží. Navzdory slibům, že aspoň sežene sponzory a dotace, na záchranu domu nikdy nepřispěl ani korunou. Když opravy objektu skončily, vyslovil se člen PŠS: „Rekonstrukcí se pokazila atmosféra statku. Líbilo se nám, když byl

dům i jeho inventář „mírně přirozbitý“. A ještě jedno „odborné“ stanovisko spolku – má péče o dům je prý přehnaná.

O takové partnery nestojím. I kultura se bez nich obejde. Nadále chci spolupracovat už jen s lidmi, s nimiž si rozumím, kteří mi pomohou, když to potřebuji, jež si sám vybírám a kteří se při této činnosti osvědčují. Působení „Přátel Šolcova statku“ tak bude nadále připomínat už jen keramický reliéf od Sylvie Benešové, zavěšený na stěně krbu. Je na něm čert, přelétávající nad statkem s naditým pytle, v němž PŠS odnáší do horoucích pekel. Na přezce vaku je totiž latinsky napsáno „Amici praedii Solci“, čili „Přátelé Šolcova statku“.

Závěrem zodpovím otázku, která je mi poslední dobou často kladena: „Co se teď na statku změní, když z něj odešel spolek jeho přátel?“. Odpověď je prostá. Nezmění se nic. Budou tu pokračovat besedy s osobnostmi, koncerty, výstavy a s nimi spojené vernisáže. Hned 1. května 2016 v lapidáriu zahájíme expozici soch Heriberta Maria Stauba, která tu zůstane až do konce sezóny, tedy do 31. října 2016. Galerie

Karla Samšiňáka se návštěvníkům otevře 8. května výstavou obrazů Zdeňka Marčíka. Během festivalu Šrámkova Sobotka ji vystřídá malířské dílo Jaroslava Šámala. Poslední vernisáž sezóny 2016 se uskuteční o osvětlení, kdy v galerii představíme tvorbu Blaženy Martiníkové. Jako novinku připravujeme samostatné koncerty vážné hudby, které by se v létě konaly na zahradě. Plán besed zveřejním teprve až pozvaní umělci definitivně potvrdí svou účast.

Doufám, že se vám bude na Šolcově statku i nadále líbit.

Jan Samšiňák, hospodář

„ROZKVÉTÁM V SOBOTCE“ JUBILUJÍCÍ BÁSNÍK JIŘÍ ŽÁČEK

Nevelká Sobotka má díky své literárněkulturní tváři štěstí na ctitele. Patří mezi ně náš současník, proslulý a populární český básník Jiří Žáček. V průběhu letošního ročníku festivalu českého jazyka, řeči a literatury obdržel Cenu města (viz Zpravodaj ŠS, č. 4, s. 10-11). Za osvědčené, činy doložené přátelství se tak stalo u příležitosti jeho životního jubilea, které oslaví letošního 6. listopadu. V našem městě ho vždy rádi uvidíme. Hodně zdraví a tvůrčích sil!

ŽÁČEK A SOBOTKA

Kdesi, kdysi jsem napsal... Jiří Žáček, narozený v roce 1945, je inženýrem, který dezertoval od stavařské profese k literatuře. Vydal mnoho básnických sbírek, knihy aforismů a epigramů i několik divadelních her. Jeho tvorba pro děti, pro které napsal dokonce Slabikář, se kterým rádo pracovalo hodně pedagogů, či vlastně učitelů, je plná hravých veršů. Dnes patří Jiří Žáček bezesporu stále mezi nejčtenější české básníky, a to právě pro úsměvné ladění svých veršů.

Ale jak to začalo?

S jarem roku 1945 se již blížil konec války v Evropě. Tenkrát byl Jiří Žáček ještě na houbách. V době, kdy spatřil světlo světa, byl již mír, a tehdy k němu přišly sudičky. Mezi nimi také Múza, která vládla malovaným slovíčkům, a ta Jiříka políbila. V očičkách novorozence se zajiskřilo a o jeho osudu bylo rozhodnuto. Víme, že ten, kdo se narodil jako básník, se svému rodišti upíše, což poznal i Fráňa Šrámek. Žáček se ale patriotem svého rodiště Chomutova nestal, jelikož si na návštěvu sudiček 6. listopadu nevzpomíná. Má však několik míst, kam se rád vrací, a mezi taková místa patří Sobotka.

Básník Žáček psal a píše verše pro dny všední i na svátky. Je to člověčí poezie, která jde zevnitř, a je sdělována v dokonalé vázané formě, která se dnes moc nenosí. Vžilo se, že Jiřímu Žáčkovu je připisován epiteton humorista – satirik. Ať tak, či onak, on je lyrik. Zůstal svůj a stal se virtuosem vázaného verše, byť u něho není forma vždy prvotní. Myšlenky lyrika v překotném tempu gradovaly. Básnický výraz přechází do umělecké zkratky, kde je málo slovy řečena velká, ale prostá myšlenka. Časté slovní hříčky nejsou

samoúčelné, ale slouží žánru, kterému se Žáček věnuje jako jeden z mála, satirě. Satirické verše slouží převážně přítomnosti, ale u něho se jedná o satiru nadčasovou, až všeplatnou. To je v širším pojetí jakýsi šíravý humor, kdy člověku často zatrne. Patrné je to u chytrých aforismů, ironických bonmótů, epigramů, a méně již u nonsensů. Ty poslední potvrzují pravidlo, že od nonsensů je jenom krůček k tvorbě veršů pro děti.

Skutečný básník se na svět dívá dětskýma očima a život vnímá srdcem. Zpěvnost a rytmičnost se potom dostaví, ale základem je nepodceňovat zvláště děti. Básničku o poetovi původně zařadil do zamýšlené sbírky dětských veršů Sluně sluníčko v roce 1975.

*Básník zná všechny tajné skrýše slov
jímž se nechce do světa
Co s nimi dělá? On je píše
na nebe – ach ten popleta*

*Co ještě umí? Honit bycha
a slyšet věci nejtišší
A kdo z vás bude chvílku zticha
jistě je taky uslyší*

Jiří Žáček to své bezelstné vyznání snad po cenzuře opravil a napsal, že básník své verše píše na vodu. Poučen tím nejlepším, co v tvorbě pro děti vzniklo, stanul na samém vrcholu již svou první dětskou sbírkou Aprílová škola. Žáčkovy verše se dostaly do učebnic, kterých rovněž řadu napsal (Čítanky). Ale opravdovou jedničku zaslouhuje jeho Slabikář.

Doba je jiná a Žáček je stále svůj. Dnes již nemusíme říkat, kdo to je. Nejlepší vizitkou tvorby Jiřího Žáčka je neutuchající zájem čtenářů, což dokládá, jak jeho knížky mizí z knihku-

peckých pultů. Je nutné poznamenat, že náklady poezie jsou dnes všeobecně menší.

Byť jsme se znali poměrně dlouho, stále jsme si vykali, a to také dlouho. Ještě o první společné návštěvě Šrámkovy Sobotky se tomu leckdo divil. Kdy to bylo? Na to se neptejte. Můj chronologický přehled má mezery. Jiří Žáček si mnohokrát udělal čas, a to nejen na začátku prázdnin, který v Sobotce zasvětil básníkovi z nejmilejších. V naší rodinné novoročence k roku 1981 byla otištěna již upravená Žáčkova báseň Pod Humprechtem, s výtvarným doprovodem Zdeňka Mlčocha. Původní verzi této básně najdete v Jubilejním sborníku ke 490. výročí povýšení Sobotky na město v roce 1988.

*Fráňa Šrámek že tu na hřbitově leží?
Pročpak pane věřit hrobu ze žuly?
Vždyť jsem přece zdejší Kdepak
Tady stěží
Třeba jste se někdy cestou minuli*

*Všude tady prší z mraků Vane z polí
Hladí dívčí lýtka všemi prsty trav
Šumí z korun lip až srdce bolí
Všemi kosa hvízdá létu na pozdrav*

Jiřího Žáčka s Fráňou Šrámkem sblížila ještě více editorská činnost. Ze Sobotky mi došla pohlednice datovaná 4. 12. 80: UDĚLAL JSEM SI VÝLET DO ARCHIVU F. Š., ABYCH SE UŽ KONEČNĚ PUSTIL DO KRÍŽKU S F. Š. (Psáno kaligrafickým technickým písmem.) Věřte – nevěřte, ale Žáčkův doslov k jeho výboru ze Šrámkových veršů Curriculum vitae je datován – leden 1981. Na zdařilou publikaci, která byla vydána až v roce 1983, měl výtvarný podíl Jaroslav Sůra a šrámkovské kalendárium a bibliografii sestavila Dobrava Moldanová.

Později připravil Jiří Žáček užší výběr ze Šrámkových veršů, které jsou inspirované Soboteckem. Výbor má název Měsíc na náměstí a v Knihovničce Českého ráje vyšel roku 1994 jako její svazek číslo 4 a o dva roky později následoval dotisk. Na sličném vydání měl velký podíl Zdeněk Mlčoch, který k veršům připojil své sobotecké motivy a byl i autorem grafické úpravy. Žáčkově připodotknutí k Šrámkovu výběru je jeho vyznáním, které se rozeznělo na poeticko-lyrické struně a zůstane stále platné.

Pravým mistrovstvím slova je Chvála mateřštiny, která zazněla v Žáčkově podání při zahájení Šrámkovy Sobotky roku 1989. Projev ministerského úředníka předcházející Chvále byl na hony vzdálený Žáčkovu holdu rodné řeči. Úspěch Chvály byl tehdy naprosto mimořádný. Hned po jeho skončení jsme se setkali s ženou Jiřího Evou. Byli jsme zcela dojatí, jak byla Chvála přijí-

ta. Zde jsem se rozhodl, že při vhodné příležitosti se jí pokusím vydat. Později spatřila Chvála mateřštiny světlo světa v bibliofilské podobě. Graficky ji upravil a výtvarně doprovodil Jaroslav Sůra v roce 1996.

Jiří Žáček má slabost pro čistou vodu, i když miluje víno. Není to vlivem studia ani původním zaměstnáním, že si básník často stýská, že dobré vody ubývá. Dobrá voda skýtá osvěžení i očistu ze všednodennosti, a jak někde prorocky uvedl, s vodou a dobrým slovem je to podobné – budou stále vzácnější. Při našem setkání v roce 2005 napsal, jelikož v té době nemohl mluvit: To víno je fakt lahodný, dobře jsi vybral. Chuťový buňky mám trochu poničený ozářováním, ale chutná dobře. Je možné, že v té době dozrávala jeho óda na víno. Z básně s názvem Víno zůstalo v definitivní podobě pouze jedno

čtyřverší, a to je nejen v Žáčkově sbírce Třetí poločas (2009), ale najdeme ho též na vinětě láhve s dobrým moravským vínem.

*Vytáhni z hrdla láhve zátku
a nalej víno do sklenek.
A svět se zrodí jako na počátku,
svět ze slunečných myšlenek.*

Jiří Žáček má v očích noblesu rytíře a duši dítěte. S těmito atributy není sedmdesátileté putování světem nijak snadné. Se Šrámkem se ale již vysmál pošetilosti mládí. Je si dobře vědom, že v poezii je vše možné i nemožné, ale ne tak v životě. Stal se v tom nejlepším slova smyslu truvérem několika generací. A přejme si, aby se ještě dlouho toulal po světě a občas na nás mrkl a mrkat dlouho nepřestal.

Radko Bílek

LETOŠNÍ SEDMDESÁTINY BÁSNÍKA JIŘÍHO ŽÁČKA

Letošní sedmdesátiny básníka Jiřího Žáčka mě v myšlenkách vrací do krásných let strávených v letech 1978–1998 v sobotecké knihovně. Řadu let jsme se s dětmi, které chodily do Knihovnického kroužku, zúčastňovali nezapomenutelných sjezdů Klubu mladých čtenářů v Praze. Byla to mimořádná příležitost osobně poznat oblíbené spisovatele, básníky, ilustrátory a jiné známé osobnosti.

Díky dlouholeté spolupráci organizátorů festivalu Šrámkova Sobotka a nakladatelství Albatros jsme se s mnohými mohli setkat začátkem prázdnin, hlavně při besedách na Šolcově statku. Při této příležitosti jsem asi poprvé viděla a slyšela „živého“ básníka Jiřího Žáčka. Další stopa při pátrání v mé paměti vede do Šrámkova domu. V roce 1983 vyšel v nakladatelství Československý spisovatel výbor ze života a díla

básníka Fráni Šrámka s názvem Curriculum vitae. Společně s Dobravou Moldanovou jej uspořádal básník Jiří Žáček. Vydání předcházela řada jejich osobních návštěv soboteckého Archivu Fráni Šrámka, konzultací a přátelských setkání s paní profesorkou Hejnovou. Ráda o tom vyprávěla.

Při slavnostním uvedení nové knížky Jiřího Žáčka jsem poprvé použila malovanou kolébku pro panenky. Který titul to přesně byl, si už nepamatuji. Dobře si ale vybavuji zvláštní sváteční pocit v jednom podzimním dnu. Mohlo to být v souvislosti s Jirkovými padesátinami. Měl totiž přání navštívit výtvarníka Petra Kavana na Malé Lhotě. Aby to bylo opravdu slavnostní, poprosila jsem Honzu Jirásku, aby nás tam zavezl koňmi s kočárem. Sice bylo dost chladno, ale výlet byl nesmírně poetický.

Básník Jiří Žáček byl v devadesátých letech pravidelným hostem našich knihovnických setkávání v době Šrámkovy Sobotky. Doslova „očtená“ Žáčkova encyklopedie pro žáčky je spolu s dalšími mnoha půvabnými básnickými sbírkami ozdobou naší domácí knihovny. S potěšením a radostí jsem vždycky tyto knížky nabízela k půjčení také v knihovně malým i dospělým čtenářům. Naše přátelské kontakty přetrvaly i po odchodu ze sobotecké do jičínské knihovny. Také zde se několik Žáčkových knižních novorozeňátek pohoupalo v kolébce.

Těší mne, že se na festivalu Jičín město pohádky spřátelil básník Jiří Žáček s kolegou aforistou Janem Sobotkou. Jinak tomu ani být nemůže, Jiří Žáček a Sobotka patří k sobě osudově.

Alena Pospíšilová

JIŘÍ ŽÁČEK: „TAK JSEM TADY“

„Zaťukej si na čelo, / aby ti to myslelo, / aby bylo pod Humprechtem / ve dne v noci veselo!“ je zdravice Jiřího Žáčka soboteckým dětem z konce 20.

století. Původní pozdrav soboteckým dětem napsal spisovatel Fráňa Šrámek. Básník Jiří Žáček se stal v roce 1993 kmotrem dětského oddělení Městské

knihovny Fráni Šrámka v Sobotce. K tomu roku se váže moje vzpomínka na počátek spolupráce knihovny se známým českým básníkem.

Jirka, tak jsme mu říkali, do Sobotky jezdil pravidelně už dříve, zpravidla na Šrámkovu Sobotku. Zdržel se určitě i pár dní. Alena Pospíšilová, moje sobotcká kolegyně a kamarádka, ho nepochybně jedno léto pozvala mezi nás do knihovny. Odtud začala dlouholetá a přínosná spolupráce.

Po revoluci 1989 započala nová éra v kultuře, vzdělávání a dalších oblastech společenského života. Do školy přicházely nové učebnice. I Jiří Žáček napsal Slabikář pro prvňáky. Knihu vydalo nakladatelství Alter ve Všeni nedaleko Turnova, ilustrovala ji oblíbená dětská ilustrátorka Helena Zmatlíková. Autor nový moderní slabikář představil v Sobotce při besedě se začínajícími školáky.

V roce 1993, 28. října, u příležitosti prvního roku České republiky,

byla v Sobotce vysazena nová lípa. A slavnostně otevřeno dětské oddělení knihovny. Za účasti Jiřího Žáčka, herce Alfreda Strejčka a dalších vzácných hostů. Knihovnice Alena Pospíšilová požádala Jiřího, aby se stal kmotrem nového oddělení. Jirka žádost vyslyšel. Od té doby při svých letních návštěvách Sobotky a jejího festivalu pravidelně zavítal i do knihovny. Přijížděl i během školního roku za sobotckými dětmi.

Jiří Žáček pomáhal knihovně i s Nadací rodného domu Fráni Šrámka, která byla založena pro koupi restituovaného rodného domu F. Šrámka zpět do majetku města k potřebám knihovny. Nadace se starala i o edici Knihovnička Českého ráje – Sobotka. Vydávala v malých nákladech regionální literaturu. Jiří Žáček uspořádal

výbor veršů Fráni Šrámka Měsíc na náměstí.

Poslední vzpomínkou, kterou bych chtěla Jirkovi věnovat, je jeho návštěva Sobotky a knihovny před deseti lety, kdy slavil významné životní jubileum. V tehdy ještě dětském oddělení na něho čekaly děti, zástupci města, školy a střediska městské kultury. Na náměstí stálo jeho auto a básník nikde. Trpělivě jsme čekali, Jirka se objevil, bezprostředně mě objal, dal mi pusu a řekl: „Tak jsem tady.“ Beseda proběhla v příjemné atmosféře. V jejím závěru mu byly předány dary a poděkování za spolupráci, kterou knihovně a Sobotce věnoval.

Lenka Dědečková

SPŘÍZNĚNÍ ŠRÁMKOVOU SOBOTKOU - MÁ SETKÁNÍ S JIŘÍM ŽÁČKEM

Jiří měl a má Sobotku velmi rád. Dne 5. července 1977 mi už jako známý básník do sbírky veršů Anonymní múza vepsal toto věnování: „Paní Marii Bílkové (která má to štěstí, že bydlí) v Sobotce. (Přátelsky) Jiří Žáček.“

S Jiřím Žáčkem jsem se setkávala každoročně. V průběhu Šrámkovy Sobotky, ale i mimo festivalový týden – např. při besedách v sobotcké knihovně. Nebo na sjezdu Klubu mladých čtenářů v Praze organizovaném nakladatelstvím Albatros na Pražském hradě. Měla jsem možnost tam postupně přivést desítky našich školních dětí. Součástí programu byly diskuse se spisovateli a jejich autogramiáda.

Na jednom ročníku Šrámkovy Sobotky byl básník na naši prosbu přítomen ne pouze v den besedy s autory nakladatelství Albatros, ale větší část

týdne. Na přání mnoha účastnic festivalu se tu měl pohybovat a dotvářet sobotcké lyrično. Básník tlumočené prosbě vyhověl. Vznikla příležitost se s ním potkávat, pozdravit a neformálně pohovořit. Proběhl další krásný první červencový poetický týden festivalu. Žáčkově oblibě se Sobotka těší dodnes.

Podělím se ještě o vzpomínku spjatou s básnickým „blouděním v lukách“. Před lety měli účastníci festivalu víc času poznávat malebné okolí Sobotky. Tradiční byla procházka do Pláňky a na Kost. Tyto vycházky bývaly spojeny i s koupáním (v rybníku u bývalé pily tehdy ještě byla čistá voda) a mnohdy se protáhly do večerních hodin. Po jednom takovém výletě, který básník podnikl s mým švagrem Radkem Bílkem, jsem ráno narychlo

přišla Jiřímu knoflík u rukávu košile (jako obvykle bydlel tehdy u nás), aby byl na svou besedu řádně upraven.

Dostala jsem pozvání na společenský večer Jičina – města pohádky. Konal se 11. září 2015. Pořad nazvaný V takové krásné společnosti... byl přátelským večerem u příležitosti 25. ročníku festivalu. Na program byla beseda s Jiřím Žáčkem a koncert zpěvačky Renaty Drössler. Zpívala šansony a písničky s básnickými texty. Zároveň proběhlo poděkování představitelů města básníkovi a křest CD s názvem Motýl něhy uletí. Také jsem si ho koupila. Líbí se mi. Pouštím si ho a těším se na chvíli, kdy zase Jiřího Žáčka uslyším v Sobotce živě. Tak za rok na shledanou!

Marie Sekerová

DEN CHARITY

Pátek 4. září 2015 – řeklo by se, že zcela obyčejný den. Ale u nás to obyčejný den nebyl, měli jsme Den Charity.

Ráno se v 7.55 hodin na sobotckém náměstí vynořil v zatáčce vy-

hlídkový vláček z Pěnčína a zaparkoval před Městským informačním střediskem. O třicet minut později už vláček se svými pasažéry vyrazil směr Libošovice.

Před Domovem pokojného stáří stály stánky s propagačními materiály Oblastní charity, DPS a Charitní pečovatelské služby, ve stánku kuchyně na příchodě čekaly jen samé dobroty.

Den Charity, vláček na soboteckém náměstí. Foto: I. Jalovecká

Paní ředitelka Kollová v 9.00 přistoupila k mikrofonu, uvítala hosty, mezi kterými byl prezident Diecézní

charity Litoměřice R.D. ICLic Józef Zseliga, ředitelka OCH Most pí. Mgr. Eva Čenkovičová, sobotecký děkan R.D.

Zdeněk Maryška a starostové obcí Libošovice, Sobotka, Mladějov a Dolní Bousov. Přítomné roztleskal svým tanečním vystoupením soubor soboteckých mažorettek „Lentilky“ pod vedením paní učitelky Šourkové. Poté naši uživatelé s dětmi z libošovické mateřské školy vyjeli vyhlídkovým vláčkem do Vesce u Sobotky, kde na ně čekala paní Šimůnková, kronikářka obce, a pověděla pár slov o historii a zejména o filmování v obci.

Odpoledne naši zaměstnanci pro uživatele připravili zábavní odpoledne pod názvem „Playback party“. Jako předskokan vystoupila Anička Bartková s hrou na housle.

Celý den přálo počasí, všichni byli moc spokojeni. Den Charity se líbil našim hostům i uživatelům, byla to akce, která se zdařila a všichni na ni budeme rádi vzpomínat.

Ilona Jalovecká, OCH

JEDNOTA BRATRSKÁ V SOBOTCE

Jednota bratrská (latinsky Unitas Fratrum). Původní Jednota bratrská byla založena roku 1457 a časem se stala významnou složkou české předbělohorské společnosti. Jedná se o církev vzešlou z české reformace. Mezi její nejvýznačnější

představitelé a biskupy patřili Petr Chelčický a Jan Amos Komenský. Po roce 1620 v pobělohorských českých zemích byla činnost Jednoty bratrské prakticky znemožněna. Obnovená jednota bratrská proslula zejména svými misemi, díky nimž se značně rozrostla a stala se světově významnou denominací, známou též jako Moravská církev. V Čechách a na Moravě mohla znovu začít veřejně působit až od druhé poloviny 19. století.

Jednoty bratrská má své kořeny i v Sobotce, kdy v roce 1907 byla v Sobotce slavnostně otevřena Modlitebna a konali se zde nedělní bohoslužby, ale vlivem první světové války byla misijní činnost 3. 6. 1915 ukončena.

Jednota bratrská byla 3. 6. 2015 v Sobotce po 100 letech obnovena a byl zde založen její, historicky první sbor. Obnovení činnosti má své začátky v roce 2012, kdy se rozhodl sbor Jednoty bratrské v Mladé Boleslavi, založit misijní stanici v Sobotce a s tím související i klub „SOBÍK“. Dále aktivity, jako je „CRAZY GAMES“, která letos oslavila již tedy 3. ročník.

Zvláštní okolnosti přiměli do

té doby „dovolenkové“ návštěvníky Sobotky, manželé Jaromíra a Kateřinu Babkovi, a spolu s vedením církve došli ke shodě a společnému záměru, založit sbor v Sobotce. Slavnostní instalace a povolání správce sboru pana Jaromíra Babku, proběhlo 20. 9. 2015 ve velkém sále spořitelny, za přítomnosti zástupce města, školy i kultury.

Aktuálně probíhá rekonstrukce prostoru v budově spořitelny, původně Mateřského centra Ťapík, který bude využívat Jednota bratrská a volnočasový klub Sobík. Dovolíme si Vás pozvat v neděli 22. 11. 2015 v 9:30 hodin na první shromáždění (bohoslužbu). Život církve se neodehrává pouze na nedělních shromážděních, ale především v obyčejných všedních dnech, mezi lidmi okolo nás, proto pro vás rádi připravíme další společné akce a těšíme se, že budeme moci být pro Sobotku a její obyvatele dobrým partnerem i pomocí.

Se správcem sboru Jednoty bratrské v Sobotce J. Babkou, připravila Pavlína Havlová

Jaromír Babka, správce sboru

SOBOTECKÉ FOTOGRAFOVÁNÍ

Fotografové dávných let a ti další i dnešní mají ovšem jeden a týž cíl: vytvořit snímky krásné, aby se líbily a mohly se i ukazovat přátelům a také široké veřejnosti. Ať už byly zhotoveny klasickou technikou se zvětšovačem v temné komoře s červeným světlem ve vlnách vývojky a ustalovače nebo při prvotní práci s fotografií barevnou v úplné tmě anebo při zpracování digitálních nosičů záznamu s počítačem a tiskárnou, cíl stále stejný – krásný obrázek.

Všechny sobotecké generace fotografovaly, i ta dnešní, z dob minulého století je spousta slavných jmen, která zní – nedostihně. Od dvou nejslavnějších jmen – Miloslava Bureše a pozdějšího Jaromíra Kuchaře – jsou zachovány alespoň částečně negativy a Sobotka má k dispozici knihu Sobotecko minulého století s autory Kafkou a Samšiňákem (a s poutavým Samšiňákovým vyprávěním o historii soboteckého fotografování) a hlavně s Kuchařovými snímky ze staré Sobotky. Asi stovku Burešových negativů vlastním já od svého otce, který, ač sám fotograf, zasvětil všechen čas Burešovu obchodu a jako jeho technický sekundant nemalou měrou přispěl ke kvalitě Burešových prací. Z těchto negativů byly v minulém roce profesionálně zhotoveny snímky formátu A3 a na dvou výstavách vystaveny včetně vyprávění o Miloslavu Burešovi.

Aktivní sobotečtí fotografové pořádali a ještě stále sporadicky usku- tečňují výstavy svých prací, Posílají i své fotografie po internetu v okruhu svých známých. Fotografů je mnoho, zvláště s rozvojem komerčního zpracování materiálu a jednoduchosti pořizování záběrů. Hodně málo je však těch, kteří by sebevědomě obsadili nějakou z výstavních ploch v Sobotce. A právě mezi nimi, staršími a hlavně nejmladšími, může být skryto jméno příštího slavného soboteckého fotografa. Jak je povzbudit, aby v malém začali před veřejností vystavovat a přešli pak do velkého? A proč nezadat také téma naší krásné domoviny, Sobotky a Sobotecka. A proč nepřibrat i nadšené sběratele starých pohlednic a snímků Sobotky? A jak tomu pomoci?

Mluvil jsem o tom na MKS s jeho ředitelkou a pracovnicemi a objevil se řešení, možná nedokonalé, ale přece jen nějaké:

MALÁ FOTOGALERIE SOBOTECKA, vytvořená jednoduchými a levnými prostředky na místě, kde prochází hodně lidí, v chodbě knihovny v přízemí, Pravda, není to prostředí dost důstojné, ale městský úřad má prostředky, ze kterých síň soboteckých fotografií bude zlepšovat. Ostatně – takové projekty bývají hrazeny EU. Dá se v té chodbě důstojně umístit až 20 fotografií formátu A4 nebo také jen 5, když

jich autor více nemá, a přesto stojí za vidění. Jistě – v pracovních hodinách knihovny. Ve skříňce proti vchodu budou občané informováni, kdo dnes vystavuje a uvnitř pak (po dohodě) pár slov o vystavovateli. A kdyby autor nepředal své snímky digitálně, vytvoří středisko velké fotografie skenováním i z pohlednic. Vše dohodou s autorem. A vystavované snímky Sobotky a Sobotecka pak ukryje adresa v počítači jako fotoarchiv Sobotky včetně dat o vystavovateli. Nic nebrání tomu, dále k výstavám využívat schody a patro knihovny – tedy Galerii na schodech a pro excelentní fotografie je v Sobotce síň v prvním patře zdravotního střediska a zámek Humprecht. Je ovšem známo, že na uzavřené výstavní síně přijdou zájemci prakticky jen na vernisáž. To tady nehrozí. Všechno se tazatelé dozvědí v infostředisku MKS. Fotografové a sběratelé pohlednic, přijďte se zablokovat termín! S využitím chodby souhlasí památkáři (včetně potřebných úprav) i městský úřad. A to nejdůležitější nakonec: otevření a první vystavovatel v Malé galerii bude v pátek 13. listopadu v 17 hodin za přítomnosti důležitých osobností města a také odjinud. Přijďte se podívat také. Redakčně kráceno!

Josef Jindra ve spolupráci s MKS

POZOROVÁNÍ NOČNÍ OBLOHY 2015

Již popáté se sešli zájemci o dění na nebeské klenbě na Novákově kopci u lavičky v Malechovicích. I když bylo maximum Perseidů ve středu 12. 8., sešlo se v sobotu 15. 8. 2015 na 60 účastníků. Odměnou jim byla nádherná noční podívaná, tři dalekohledy, praktická ukázka využitelnosti supravodivosti, výroba a konzumace zmrzliny a jazzová kapela Jazz H Faktor.

Hudba a výklad se střídaly k spokojenosti všech návštěvníků. odborná slova střídaly jazzové tóny. Každý se podle naturelu nechal strhnout hvězdářem nebo kapelou. Nádherné počasí, čistá obloha a přátelská poho-

da přispěly k tomu, že se opět setkali lidé z blízka i daleka se zájmem o vesmír, jazz a své okolí.

Hvězdář Pavel Brom letos připravil pozorování na téma supravodivosti. Praktické ukázky fungování magnetického vlaku a další využití tekutého dusíku zaujaly velké i malé. Nejsledovanější hlavně dětmi byl vedlejší produkt – zmrzlina.

Jamování Jazz H Faktoru všechny pobavilo a některé i roztančilo. Host ze Švýcarska byl velice příjemným zpestřením. Jak se setmělo, upnuly se zraky k obloze. Perseidy, souhvězdí pomalu končící letní oblohy,

mezinárodní vesmírná stanice ISS a letadla rozehrály svoji světelnou hru, na kterou se většina účastníků vydržela dívat až do druhého dne.

Spojení jazzu a hvězd se líbilo všem a ti, co nepřišli, mají o zážitek méně. Již nyní můžeme slíbit, že příští rok jazz bude hrát déle. Jakou ukázkou nám připraví vedoucí mladoboleslavské hvězdárny Pavel Brom, to se dozvíme až později.

Děkujeme obci Libošovice za půjčení stanu a manželům Kozderkovým a jejich přátelům za skvělou organizaci.

Miroslav Vaněk

SOBOTKA ANGELA HORÁČKOVÁ

*Městečko starobylé do tmy se noří
v uzoučkých okýnkách plamen svíček stydlivě hoří.
Uličky křivolaté záhadou mi jsou,
v potmě tu tápu, prodírám se tmou.
Utichl klapot po dláždění jejich,
jen zaběhlý psík mi strká pod kabát studený čenich.
Kočka černá do cesty skočí,
blyštivé smaragdy za mnou se točí.
Zrak svůj však upínám k našemu zámečku,
co hrdě se vypíná,
chlubí se městečku,
jak obraz nádherný,
v zeleném rámečku.
Obraz to poutavý,
za srdíčko chytí,
z výšky hledí,
jak klenot se třpytí,
zbloudilým poutníkům maják ten svítí.
Plamen svíček zhasl,
jen doutná a zmirá,
pokora dušičku mou tady svírá,
hřbitov pod zámečkem tajemství skrývá.
Skučivý vítr krajinou běží a sviští,
pod nohy hází mi uvadlé listí,
vichr co skulinku našel mi pod kabátem,
nezvaný déšť ušpinil cestičku tuhoucím blátem.
Ten prochladlý déšť co vlasy mi smáčí,
cestou jdu k domovu, co k Humprechtu se stáčí.*

ŠKOLNÍ STRÍPKY SOBOTKA V SOBÓTCE

Začátek září je už několik let neodmyslitelně spojen s naší návštěvou partnerské školy v polské Sobótce a ne jinak tomu bylo i letos. Ve dnech 11. – 13. září 2015 jsme se vypravili za našimi přáteli, abychom započali druhou dekádu naší spolupráce.

pátek 11. září 2015

Do Sobótky jsme se tentokrát nevydali obvyklým směrem přes Náchod, ale využili jsme o něco kratší cestu přes Trutnov. I když nás po cestě brzdily uzavírky silnic, dorazili jsme do cíle ještě před polednem. Pan ředitel

nás vřele přivítal a nabídl nám, abychom se před obědem podívali do sportovní haly, kde probíhala netradiční sportovní klání žáků prvního ročníku. K vidění byly různé překážkové dráhy nebo například běh trojic na jednom páru lyží po vytyčené dráze. Docházelo i ke komickým situacím, a tak jsme se docela dobře bavili. Po obědě jsme se šli projít do centra města a poté zamířili do lanového parku pod Věžicou. Tuto adrenalinovou zábavu si mnozí vyzkoušeli zcela poprvé, ale byli tu i již zkušenější lezci, neboť jsme sem zavítali již potřetí. Ve-

čer byla na programu diskotéka, během které měli naši žáci možnost se více poznat se svými polskými vrstevníky.

sobota 12. září 2015

Sobota byla spojena s celodenním výletem do Wroclavi. Stejně jako loni jsme navštívili zoologickou zahradu, ale tentokrát nás čekala prohlídka afrikaria – nově otevřeného pavilonu, ve kterém jsou k vidění ekosystémy, vodní i pozemní fauna a flóra Afriky. Obdivovat jsme mohli rozmanité druhy ryb a korálové útesy Rudého

moře, faunu konžské džungle s bazénem kapustňáků, hrochy, krokodýly, rejnoky a žraloky, tučňáky a lachtany nebo ryby jezer Malawi a Tanganika. Zážitek to byl nezapomenutelný. Celý komplex má 19 bazénů, akvárií a rybníků o celkové ploše 4600 m². Náklady na výstavbu afrikaria se vyšplhaly na 220 mil. zlotých. Návštěvnost tohoto objektu je obrovská a my jsme měli štěstí, že jsme sem zamířili hned ráno.

Když jsme totiž pavilon opouštěli, stála před ním již velmi početná fronta návštěvníků. Ušetřili jsme tak zhruba hodinu, kterou jsme mohli využít k prohlídce dalších zvířat v zoologické zahradě. Poté jsme se autobusem přemístili do centra, kde jsme se krátce zastavili v nákupním centru, abychom se občerstvili a nakoupili pár drobností pro naše blízké. Cestou z Wroclavi jsme ještě zajeli do nedalekých

Galowic, kde se nachází muzeum historických kočárů. Dorazili jsme sem s časovou rezervou, a jelikož byla prohlídka domluvena až na šestnáctou hodinu, mohli jsme si zasportovat v přilehlém parku. Kluci si zahráli fotbal, dívky vyzkoušely petang. Muzeum jsme navštívili již před třemi lety a za tu dobu se expozice o něco rozšířila. Na mnohých však již byla patrná únava z náročného dne, a tak byli rádi, když jsme vyrazili na cestu zpět do Sobótky. Po večeri se většina z nás sešla ve sportovní hale. Kluci si zahráli opět fotbálek, dívky basketbal a badminton.

neděle 13. září 2015

V neděli jsme se probudili do krásného slunečného dne, a tak jsme se vydali na pěší túru s cílem pokořit dominantu Sobótky – kopec Šlenzu (718 m n. m.). Odměnou nám za naše úsilí byl krásný výhled do okolí, ale i možnost občerstvit se v turistické chatě. Po návratu ze Šlenzi jsme si šli sbalit věci, naobědvali jsme se a poté nám nezbylo nic jiného než se rozloučit s našimi hostiteli a vypravit se na cestu zpět domů. Už nyní se však těšíme na další společné setkání.

Radek Štaff

DOBROŠOV A NÁCHOD – PO STOPÁCH HISTORIE

V pondělí 21. září jsme se vydali s paní učitelkou Ortovou a Turkovou a panem učitelem Šimralem na exkurzi do vojenské pevnosti Dobrošov nedaleko Náchoda.

Vyjeli jsme v osm hodin. Cesta trvala asi hodinu a půl. Když jsme dorazili k pevnosti a zakoupili vstupenky do pevnosti, vydali jsme se s průvodkyní na prohlídku. Nejprve jsme zhlédli expozici muzea pevnosti, kde jsou vystaveny miniatury vojáků a vojenské techniky od Lubora Šušlika.

Když skončila prohlídka muzea, vydali jsme se na prohlídku samotné pevnosti – pevnosti, jejíž výstavba začala v roce 1937 a která měla jako jedna z mnoha chránit Českoslo-

venskou republiku proti Hitlerovi.

Sestoupili jsme do diamantového příkopu, přes který jsme se dostali do dělostřeleckého srubu Zeleň. Vchod byl chráněn lehkým kulometem a granáty. Jsou zde vystaveny repliky dvou poloautomatických houfnic. Pak jsme sešli do podzemí po 152 schodech. V podzemí jsme viděli velké sklady munice, kuchyň, koupelny a další prostory, které měly sloužit posádce bránící státní hranici. Na konci chodby jsme vyšli asi po 250 schodech a z pevnosti jsme odcházeli druhým objektem nazývaným Můstek. Odtud byl nádherný výhled do okolí.

Poté jsme se vydali po turistické stezce do Náchoda. Asi po pěti ki-

lometrech na začátku Náchoda jsme se zastavili u pramene běloveské kyselky. Na upraveném náchodském náměstí jsme se zastavili u bronzové lavičky spisovatele Josefa Škvoreckého, který se v Náchodě narodil. Prohlédli jsme si náměstí, nastoupili jsme do autobusu a vydali se do Sobotky. Domů jsme dorazili v pořádku. Exkurze byla zajímavá, většina z nás tato místa, která jsou spojena se závažnými okamžiky našich dějin, nikdy ještě nenavštívila.

*Klára Hegrová, Roman Baudis,
Marek Ječný, 9.A*

EXKURZE ŽÁKŮ ŠESTÝCH TŘÍD DO LITOMYŠLE

V úterý 15. září 2015 se šesté třídy spolu s vyučujícími paní učitelkou Olgou Turkovou a Nadou Ortovou vydaly do Pardubického kraje – přímo do Litomyšle, v níž se nacházejí památky uvedené na Seznamu světového dědictví UNESCO. Mnoha lidem hned naskočí spojení „Smetanova Litomyšl“ – název významného hudebního festivalu, a proto jsme jako první navštívili Muzeum Bedřicha Smetany. Z autobusu jsme vystoupili na půvabném náměstí, na němž jsou domy s barokním a empírovým průčelím. Kolem pomníku Aloise Jiráska jsme došli parkem s ma-

lým rybníčkem do Muzea Bedřicha Smetany, které se nachází v bývalém zámeckém pivovaru. V tomto bytě se hudební skladatel Bedřich Smetana 2. března 1824 narodil a prožil tam prvních sedm let života. V muzeu jsme si prohlédli třeba kolébku, jeho první housle a klavír.

Pokračovali jsme návštěvou Muzea domečků, panenek a hraček. Cestou kolem zámku jsme nahlédli ještě do zámeckých zahrad. V informačním centru si někteří z nás koupili vizitky do turistických deníků a pak jsme měli krátký rozchod na náměstí,

občerstvili jsme se a nastoupili do autobusu.

Tam nám paní učitelky vyprávěly o místu další zastávky, a sice o Růžovém paloučku, kde se údajně loučil Jan Ámos Komenský před svým odchodem do ciziny.

Byl hezký podzimní den a myslím, že se exkurze všem líbila. Děkujeme p. učitelkám a těšíme se na další.

*Barbora Bártová, 6.A,
Karel Kraus, 6.B*

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK V ZUŠ

Teprve podruhé ve své historii zahájila Základní umělecká škola školní rok v budově spořitelny, ale žáci i učitelé se tu cítí jako doma. Nastěhovali jsme na svá místa všechny nástroje, noty, stojany a stál před námi úkol nejtěžší. Domluvit s rodiči a dětmi rozvrh tak, aby pokud možno všem vyhovoval. Tento úvod školního roku nebývá jednoduchý, protože při domluvě rozvrhu se musíme přizpůsobit dalším kroužkům dětí, družině, autobusům, rozvrhům v ZŠ a na gymnáziích v Mladé Boleslavi, Jičíně a Nové Pace. To vše ještě s ohledem na skutečnost, že někteří kolegové zde vyučují jen jeden

nebo dva dny v týdnu a ostatní dny jsou vázáni povinnostmi jinde. Zkrátka, bývá to velká hádanka, na jejímž konci musí být jednoznačné řešení. Věřím, že i letos se nám podařilo vyřešit ke spokojenosti všech rodičů, nebo alespoň velké většiny z nich.

Tento školní rok k nám chodí na tři desítky klavíristů, třináct kytaristů, patnáct flétnistů, pět houslistů, jeden hoch se učí hrát na trubku a na dvě desítky tanečnic. Děti, které hrají na nějaký hudební nástroj, ve většině případů ještě navštěvují hudební nauku a souborovou hru. Druhým rokem proto pracuje kytarový soubor, malí houslisté a

flétnisté začínají letos. Ve své práci pokračuje pěvecký sboreček Notička. Tato čísla znamenají, že výuka nástrojů je plně obsazena, jediná volná místa jsou na tanečním oboru a ve sboru.

Věřím, že se nám bude dařit a již nyní vás zvou na náš první koncertík, který se uskuteční 9. 11. 2015 v 17.00 v sále spořitelny.

Přeji všem dětem v novém školním roce radost z muziky a radost z hraní.

*Petra Matoušková,
vedoucí pobočky ZUŠ*

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

1. září 2015 přivítala Mateřská škola v Sobotce 106 dětí ve 4 třídách:

1. třída - „Včeličky“ – děti 3-5 leté
2. třída - „Krtečci“ – děti 4-6 leté
3. třída - „Broučci“ – děti 3-7 leté
4. třída - „Sluníčka“ – děti 2 ½ - 4 leté

První akcí předškoláků – děti ze třídy Krtečků a Broučků – byl výlet do Dobrovic u Mladé Boleslavi, do tamních muzeí, na výukový program „Malý archeolog“. Děti se hravou formou seznámily s pojmem archeologie, na interaktivní tabuli plnily tematické úkoly a v archeologické dílně si vyzkoušely práci archeologa.

8. 10. 2015 byly děti pozvány do Městské knihovny Fráni Šrámka na „Velké říjnové společné čtení“. V rámci Týdne knihoven jim členové Studia Šrámkova domu předčítali. Dětem se v knihovně moc líbilo.

Š. K.

KNIHOVNA KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

- P. Hájek: Čertova kuchyně (pověsti a vyprávění z města Jičína a okolí)
 M. Lindgrenová: Babičky: Mrtvý kuchař
 M. Reiner: Básník /román o Ivanu Blatném
 K. Tučková: Vyhnání Gerty Schnirch

Naučná literatura

- E. Janečková: Proces s protektorátní vládou
 H. Sawyerová: Intuitivní lidé
 J. Skarlantová: Ze života prababiček
 O. Stone: Utajené dějiny Spojených států

Beletrie pro mládež

- J. Allisonová: Pátračka Gilda a Duchova sonáta
 M. Kratochvíl: Kouká roura na kocoura
 C. Krisp: Poděska Ivy
 A. Lindgrenová: Ronja, dcera loupežníka

Naučná literatura pro mládež

- L. a S. Hawkingovi: Jirkův tajný klíč k vesmíru
 H. Rytířová: Moje studentská kuchařka
 K. Smolíková: Husův dům
 L. Špaček: Dědečku, ještě vyprávěj

25 LET DIVU

V prostorách knihovny je až do 25. listopadu instalována výstava k 25. výročí činnosti Literárního spolku DIV při jičínské knihovně. Jeho činnost je zde prezentována mnoha fotografiemi, množstvím knih, které jeho členové vydali a dalšími dokumenty.

„TYTO SEM KNIEŽKY NAPSAL...“ PUTOVÁNÍ DÍLA JANA HUSA Z 15. DO 21. STOLETÍ

Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce pořádá ve spolupráci s Ústavem pro českou literaturu AV ČR výstavu k výročí 600 let od upálení Jana Husa. Až do 25. listopadu se zde můžete seznámit s literárním dílem Mistra Jana Husa a vnímáním jeho odkazu od 15. do 21. století. Výstavu tvoří nejen citáty z nejvýznamnějších Husových děl, ale rovněž ukázky rukopisů a starých tisků z českých a zahraničních knihoven.

Magdaléna Šrůtová, knihovnice

KULTURNÍ TRADICE

JUBILEUM LIBUŇSKÉHO JEMNOSTPÁNA

Antonín Marek pocházel z Turnova, kde se narodil před 230 lety 5. září 1785. Tam je často vzpomínám jako národní buditel, básník a překladatel, jazykovědec a tvůrce moderní české terminologie pro obor filozofie, průkopník moderních pedagogických zásad i římskokatolický duchovní.

Markův otec byl obchodník s drahokamy, matka pocházela z turnovského rodu brusičů drahokamů, její otec byl pokřtěný žid. Otce Marek záhy ztratil. Vystudoval cisterciácké klášterní gymnázium v Grüssau (Křešově) v pruském Slezsku, následně absolvoval v Praze filozofická studia, která byla přípravkou k vyššímu vzdělání. Poté odešel v roce 1804 na přání rodiny studovat bohosloví, přestože se necítil být povolán ke kněžství. Studia sice dokončil a po vysvěcení v roce 1808 působil v duchovní službě, ale trvalo určitou dobu, než se se svým povoláním smířil. Napomohl k tomu především jeho někdejší učitel, přítel Josef Jungmann (1773–1847), který

Marka přivedl k literární činnosti a k práci pro národ. Jungmann Markovi ukázal, že jako dobře zabezpečený kněz může svému národu nejlépe prospět. Pro Marka byl český národ vším, podřídil mu zcela svůj osobní život. Z hlediska Markova povolání a jeho vztahu k Bohu šlo ovšem o problematické jednání.

Marek byl po vysvěcení kaplanem v Rožďalovicích a Libuni, administrátorem v Tatobitech (od prosince 1813), lokalistou na Hrubé Skále (od května 1815) a farářem v Týně u Rovenska (od března 1820). K poslední změně došlo v březnu 1823, kdy se stal farářem v Libuni. Tam setrval až do října 1876, ačkoliv se odtud pokoušel neúspěšně dostat do většího města, aby se mohl více věnovat odborným aktivitám: v roce 1831 neúspěšně žádal o kanovnické místo na Hradčanech, v roce 1833 se ucházel o kanovnictví v Litoměřicích. Jako libuňský duchovní dosáhl Marek i určitých poct: 1828 získal čestný titul osobní děkan, 1844 se

stal biskupským vikářem a konsistoriálním radou, 1850 čestným kanovníkem litoměřické kapituly. V letech 1844 – 1858 působil jako školní dozorce turnovského vikariátu a významně přispěl k pozvednutí úrovně místního učitelstva. Napomáhaly tomu pravidelně a povinné učitelské porady, které jako první zavedl ve svém vikariátu (do něhož patřilo i Sobotecko) a řídil do roku 1861. Poslední měsíce života strávil na Smíchově, kde zemřel 15. února 1877.

Marek se zasloužil o soustavné vzdělávání pedagogů, přičemž zdůrazňoval především pozitivní motivaci žáků (uplatňování lásky a mírnosti při výchově) v kontrastu s tehdejší praxí zákazů a trestů. Byl spisovatelem, který měl mezi svými současníky málo sobě rovných, pokud šlo o literární nadání a estetické vzdělání. Je známý především jako neúnavný pomocník Josefa Jungmanna při práci na jeho Slovníku, propagátor slovanské vzájemnosti a člověk hmotně podpo-

rující nezajištěné národní osobnosti (B. Němcová, P. J. Šafařík, V. Krolmus). Díky němu kvetl také kulturní život v Turnově a na libušské faře se scházel vlastenecký kroužek spisovatelů a příznivců české literatury z nejbližšího okolí. Zde připomeňme alespoň Františka Matějoviče Vetešníka (faráře v

Markvarticích a později děkana v Sobotce), básníka a překladatele Františka Šíra (jičínského gymnaziálního profesora) a Markova kaplana Jana Šolce, (rodáka z Leštiny, pozdějšího turnovského děkana).

Markův odkaz zůstává v jeho kraji stále živý. Není lhostejný těm,

kteří mají rádi český jazyk a českou historii. Aktuální je i Markovo heslo: „*Usiluj, dokud času zbývá; přítomnost – kolébka budoucnosti.*“

Hana Kábová

ODEŠEL JAROSLAV FOLPRECHT

Člověk pracovitý, obětavý, zodpovědný, přátelský i důsledný, který vykonal mnoho dobré práce. Její výčet se nevejde pod titulek nekrologu.

Zemřel náhle na počátku dne 6. srpna 2015 ve věku 88 let v mlado-boleslavské nemocnici, kam byl urgentně převezen ze svého stavení v obci Přepeře u Dolního Bousova.

Narodil se 9. 2. 1927 tamtéž, v malém hospodářství, po něm pak přibylí dva bratři a jedna sestra. V roce 1945 absolvoval v Sobotce rolnickou školu a zemědělství se stalo jeho životním posláním. Oženil se záhy, manželství však bylo bezdětné a v odchodu na věčnost ho manželka předešla o 20 let. V posledních 25 letech života měl přítelkyni, se kterou se navštěvovali a jezdili na kulturní akce v okolí.

Již mezi mládeží projevoval organizační schopnosti, až tento talent a k tomu velikou obětavost a zodpovědnost po 31 let uplatňoval jako předseda místního JZD Přepeře (1956 -1987), což nutno vyzvednout, neboť družstvo pod jeho vedením dosahovalo výborných hospodářských výsledků a tím také získků. Sám obdržel řadu státních a krajských ocenění a jméno JZD Přepeře znamenalo významný pojem. Při tom se všemožně snažil podporovat kulturní vyžití lidí z obce, osobně organizoval kulturní i poznávací odborné zájezdy i přednášky a stejně tak pod-

poroval zájmovou činnost družstevníků, jmenovitě tu, která vedla k propagaci výsledků družstva. Obzvláště připomeňme filmařskou skupinu Havlík – Zejbrlík, která natočila i (nepolitický) film o svém předsedovi „Jeden z nás“ a také film „Žně po staru“, film poučný. Pečoval o požární bezpečnost v obci a spolek hasičů (požárníků) velmi pociťoval jeho přízeň. Organizoval i společenský život obce a v roce 1984 se do obce sjeli ro-

Pan J. Folprecht.

dáci na 1. rodácký sjezd obce Přepeře, aby se to v tříletých obdobích pravidelně opakovalo. Odchodem do důchodu jeho veřejná a i literární činnost zesílila. V roce 1995 vydává brožuru „U nás v Přepěřích“, kde popisuje nejdůležitější události v obci od poloviny 15. století, k 5. sjezdu rodáků v roce 2000 vychází první vydání jeho publikace „Známé a neznámé pověsti, písně a báje Českého ráje“ (v roce 2015 vyšlo již vydání třetí, upravené a doplněné). V roce 1995 je spoluzakladatelem zahrádkářské iniciativy (ZO ČZS), stal se předsedou organizace a

sám se stává členem okresního výboru svazu. Výstavy jiřin, růží, mečíků a jiných květin a také zeleniny a hospodářských potřeb, které ročně zorganizoval (včetně finančního i odborného zajištění) byly široce daleko známé a mnoho Sobotáků na ně zajíždělo. I na tu poslední v roce 2015 se svědomitě chystal a až do svého skonu zajišťoval peníze. Výstava měla být o hodně větší. V roce 2007 spolupracuje při vydávání publikace „Přepeře 1457 – 2007“. Obecní kroniku vedl po dlouhá léta až do konce roku 2014. Jako významný zemědělec měl spoustu kolegů a po 14 let je svědomitě svolával k pořádání.

Zvláštní kapitolou jeho kulturní činnosti bylo dlouhodobé členství v Občanském sdružení Paměť Českého ráje a Podještědí, které vydává čtvrtletník „Od Ještěda k Troskám“. Po řadu volebních období byl v jeho výboru a také místopředsedou a pro sborník po několika obdobích byl členem redakční rady. Časopis se prodává i v Sobotce a čtenáři mohli jeho jméno číst v tiráži. Nejvíce práce vykonal ve svízelném zajišťování financí pro sdružení a časopis. Byl velice obětavý, ale nejvíce na dárců a inzerenty působilo jeho osobní kouzlo. A všem členům sdružení byl výborným kamarádem.

Loučení s ním je těžké!

Josef Jindra

MEMORIÁL KARLA OUŘEDNÍKA

Jak to vzniklo. Velmi smutně, na pohřbu výborného kamaráda se domluvilo několik přátel jak z prostředí jeho oblíbeného golfu, tak i z prostředí další jeho lásky – historických vozidel.

Na domluvu se nezapomnělo a z iniciativy nejbližších kamarádů byla uskutečněna vzpomínková jízda klasickými automobily šedesátých let na několik golfových rezortů, kde Karel působil jako trenér. Setkání účastníků bylo v sobotu 25. července 2015 v krásném parku u golfového hřiště Hrádek u Nechanic. Následoval přejezd asi 12 vozidel na zámeček Myštěves. Účastníky uvítal ředitel rezortu a v družném hovoru při kávě se vzpomínalo na Karlovo působení. Dále byla připravena jízda do posledního Karlova trenérského místa, což je golfové hřiště a sportovní areál Srbsko. Po společném obědě byly účastníkům

předány pamětní listy a Karlově manželce květiny za její přítomnost. Ze vzájemných rozhovorů bylo znát, že vzpomínková jízda se líbila a potvrdila,

že osobnost Karla Ouředníka zůstane v paměti.

Antonín Bažant

V POSLEDNÍCH MĚSÍCÍCH ROKU

bychom neměli zapomenout na několik osobností: Častým a vděčným návštěvníkem Šrámkových Sobotek je básník Jiří Žáček, narozený 6. listopadu 1945. Připravil před dvaceti lety velmi hezký výbor ze Šrámkových veršů Měsíc na náměstí, vydaný v sobotecké knihovničce Českého ráje, a několikrát se vyznal ze své lásky k básníkovi i našemu městu. Besedoval tu s námi i spisovatel Václav Erben (2. listopadu 1930 – 19. dubna 2003). Dne 7. listopadu 1945 se narodil literární vědec

Vladimír Macura, s nímž jsme se tu několikrát setkali nejen nad literární historií. Dne 29. listopadu má „kulaté“ životní jubileum herečka Hana Maciuchová, častá návštěvnicka Sobotky. Rádi jsme tu s ní a jejím manželem Jiřím Adamírou sedávali. Z Lomnice nad Popelkou sem zajížděl, rád vtipně rozprávěl a také tu vystavoval malíř Josef Kábrt. Narodil se 14. října 1920, 8. listopadu 1945 se narodil jeho syn Petr Kábrt, který obětavě pečuje o otcův odkaz. Haničce Maciuchové, Jiřímu Žáč-

kovi i Petru Kábrtovi přejeme jen dobré dny do dalších let.

A nakonec připomeňme trojici autorů spjatých také s Českým rájem: 16. listopadu 1810 se narodil Karel Hynek Mácha, 21. listopadu 1870 zemřel Karel Jaromír Erben, který chtěl svou básní Záhořovo lože ukázat, jak si on představuje zpracování tématu „zločince“. A 31. října 1965 zemřel ve věku sto a jeden rok jičínský rodák Josef Štefan Kubín.

Aleš Fetters

VZPOMÍNÁME

V srpnu jsme se nejprve opožděně dozvěděli smutnou červnovou zprávu: 23. 6. 2015 zemřel ve svých 90 letech **univ. prof. PhDr. Vladimír Kašík**. Mládí prožil v Mladé Boleslavi a v letech 1943-1945 se zúčastnil odbojové činnosti. Po válce vystudoval historii na pražské Karlově univerzitě a věnoval se moderním dějinám, zvláště mezinárodnímu dělnickému hnutí. Proto ho

zajímala i osobnost Josefa Hakena, o němž v Sobotce i v Markvarticích několikrát přednášel. Měl Sobotecko rád a ochotně nám do ZŠS napsal v roce 1966 článek k 100. výročí narození J. G. Maštálky. Po roce 1968 byl jako jeden z prvních vyhozen z Filozofické fakulty a živil se v různých dělnických profesích. Byl signatářem Charty 77. Přednášet na fakultě mohl opět teprve po r. 1989.

Patří mu naše poděkování a vzpomínka.

Letošní srpen zaznamenal dvě velké ztráty pro českou kulturu.

4. srpna zemřela ve věku 89 let paní **Marie Šulcová**. Byla to zajímavá spisovatelka, úzce spjatá s naším krajem. Zvláště na ni musí vzpomínat v Železnici, pro Libuň napsala zajímavou knížku o P. Antonínu Markovi, v paměti ji mají i čtenáři dávného jičínského

Předvoje, kam psávala vlastivědné články. Jejím životním posláním však byla hlavně péče o památku bratrů Josefa a Karla Čapků. Seznámila se důkladně s jejich životy i díly a výsledkem bylo několik jim věnovaných životopisných knih.

Posledního srpna se kulturní veřejnost rozloučila ve strašnickém krematoriu s akademickým malířem **Jiřím Boudou**. Zemřel tiše 23. srpna ve věku 81 let. Odešel tak tiše, že to nezaznamenaly skoro žádné sdělovací prostředky...

Lásku k našemu kraji zdědil po svém otci Cyrilu Boudovi a spojil ji s dalšími svými zálibami – cyklistikou a

dopravními prostředky, zvláště železnicí. Jeho umění si našlo cestu i na poštovní známky. S velkým uznáním je hodnoceno jeho restaurátorské dílo, zvláště záchrana proslulého Langweilova modelu staré Prahy, kterou zdařile uskutečnil spolu se svou ženou Janou. Pro své sobotecké přátele vytvořil r. 1995 soubor 12 exlibris s motivy nádražních stanic a dalších památek z trati Mladá Boleslav – Sobotka. Několikrát vystavoval v Šolcově statku – on i další členové umělecké rodiny Boudovy. A jistě v mnoha domácnostech Sobotáků visí jeho jakoby letecký pohled na sobo-

tecké náměstí, který věnoval městu k 500. výročí jeho založení r. 1998.

Když jsem si na Knižním veletrhu nechal podepsat jeho knihu Poutnický deník, v níž líčí svou cyklistickou pouť ke sv. Jakubu do španělského Santiaga de Compostela, netušil jsem, že se vidíme naposledy. Tichý, skromný, s jakoby zasněným úsměvem. Velký umělec a dobrý člověk. Bude nám chybět.

Karol Bílek

SOBOTECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ (KULATÁ VÝROČÍ - ZÁŘÍ - ŘÍJEN)

- 9. 10. 1485 se narodila Kateřina ze Šelemberka, kterou nechal její muž pro nevěru na Veliši zazdít.
- 14. 10. 1615 se narodil významný italský stavitel zámku Humprecht Carlo Lurago.
- 23. 10. 1785 se narodil „vrchní“ kosteckého panství a hospodářský spisovatel Josef Limbek.
- 24. 10. 1805 se v Bělohradě narodil první okresní soudce nového soboteckého okresu Josef Čížek.
- 10. 10. 1845 se v Sobotce narodil dlouholetý sobotecký starosta František Peča, otec 10 dětí.
- 29. 10. 1855 se narodil podkostecký starosta Karel Helikar ze známého „šenkýřského“ rodu.
- 21. 10. 1865 se v Sobotce narodil známý lékař – lidumil Jan Horna, který působil v Jičíně.
- 27. 10. 1865 zemřel mladý sobotecký kaplan Josef Škopán, autor několika náboženských spisů.
- 6. 10. 1875 se na Rovni narodil muzikant, hudební skladatel a kapelník jičínské hudby Jan Pehlík.
- 16. 10. 1895 se narodila ředitelka sobotecké měšťanské školy dívčí Žofie Kubánková.
- 9. 9. 1915 zemřel významný sobotecký rodák, vrchní zdravotní rada a hygienik Hynek Pelc.
- 13. 10. 1925 se narodil Jan Novotný, primář v nemocnici v Aši, sobotecký kulturní pracovník.
- 20. 10. 1935 zemřel ministr Bohumír Bradáč ze Židovic, politik, agrární vůdce našeho kraje.
- 26. 9. 1985 zemřel národopisec, jičínský profesor Jiří Trejbal, autor studie o záklopách Sobotecka.
- 19. 9. 2005 zemřel známý sobotecký občan Stanislav Mrskoš, dlouholetý syndik Obce baráčníků.

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

JUBILEA

srpen

19. 8. oslavil **Miroslav Menci** ze Sobotky, Boleslavské ulice, 85 let. Bydlí ve svém domě s manželkou, která se o něho stará. V mládí pracoval v zemědělství, jezdil traktorem, a dělal vše co bylo potřeba. Po úrazu oka je v

invalidním důchodu. Má dvě děti. Syn má vedle postavený dům. Panu Menclovi přejeme hodně zdraví, spokojenosti a pohodu.

20. 8. oslavila 80 let paní **Jiřina Borková** ze Zahradní ulice. Čílá paní,

která stále něco dělá. Pochází z Rohatska. Pracovala v Technolenu, pak ve sklárně až do důchodu. Má tři děti, pět vnoučat. Ráda pracuje na zahradě, to je její koníček. Stará se o dům a zvířata. Paní Borkové přejeme štěstí a pohodu.

září

17. 9. oslavila krásné životní jubileum paní **Miluška Burešová**. Pochází ze Studence. Má sestru, která má pět dětí, všichni se mají rádi. Paní Burešová má dvě dcery. Zuzanku, která má syna. Druhá dcera Magdalénka má dceru Ditu, která vše chystala pro babičku. Miluška je velká divadelní ochotnice. Ve Studenci ji seznámila s manželem Přemkem Burešem Ivanka Broučková. Ve Studenci také hráli divadlo. V Sobotce měli Burešovi mnoho přátel, hráli divadlo v sokolovně. Byl to František Staška, Václav Fiedler, Václav Halbich, Dáša Balcarová atd.

Paní Burešová chodí do cukrárny mezi kamarádky, rády na vše vzpomínají. Velkou láskou Milušky je „Semafor“ se svými písničkami. A tak kdosi poprosil – a Jiří Suchý poslal k jubileu gratulaci s vlastnoručním podpisem. Moc jí to potěšilo.

Paní Burešová měla také konička, šití. Pracovala jako švadlena, i korále navlékala. Samé krásné věci.

Paní Burešové přejeme pohodu, zdraví a vše nejlepší.

24. 9. oslavila paní **Anna Králová** ze Spyšové 91. narozeniny ve svěží náladě, usměvavá, vše si pamatuje,

jen trochu jí bolí nohy. V létě bydlí doma v pěkném domečku, vše uklizeno, jako před léty, kuchyň ještě s bílými kachlovými kamny. Postele s bílými dekami s třásněmi jako zamlada.

Paní Králová v zimě bydlí u syna, všichni se o ní vzorně starají. Největší radost má z vnoučat a pravnoučat, která přijdou na návštěvu, vyprávějí si a babičkou potěší.

Hana Rulcová

BLAHOPŘEJEME

Radkovi Bílkovi z Vlašimi, největšímu českému blaníkologovi, k 75. narozeninám 12. října.

Výtvárníkovi **Jiřímu Mlavcovi**, chalupáři v Drštěkryjích, k sedmdesátinám 22. září.

Paní učitelce **Martě Novákové** z Prasku u Nového Bydžova k 65. narozeninám 17. října.

Herečce **Martě Hrachovinové** z Prahy, před lety vedoucí RSŠD, k šedesátinám 3. září.

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Červen

Dne 25. 6. 2015 zemřela ve věku nedožitých 69 let paní **Ing. Hana Navrátilová** z Rakova. Paní Navrátilová byla dlouholetou čtenářkou Zpravodaje Šrámkovy Sobotky a sběratelkou článků, knížek a zajímavostí o Českém ráji.

Červenec

Dne 22. července zemřel ve věku nedožitých 70 let pan **Dalibor Herčík** ze Sobotky.

Dne 30. července zemřela ve věku nedožitých 84 let paní **Miluše Kořínková** z Jinolic/Sobotky.

Srpen

Dne 5. srpna zemřel ve věku nedožitých 72 let pan **Vlastimil Kačírek** ze Sobotky.

Dne 7. srpna zemřela ve věku nedožitých 70 let paní **Vlasta Halbichová** z Oseka.

Dne 21. srpna zemřela ve věku 79 let paní **Eva Veselá** z Lavic.

Dne 24. srpna zemřela v pozhnaném věku 94 let paní **Věra Netrefová** ze Sobotky.

Dne 24. srpna zemřel ve věku nedožitých 74 let pan **Slávek Knap** ze Sobotky.

Dne 24. srpna zemřela v pozhnaném věku 93 let paní **Božena Těšínská** ze Všelib.

Září

Dne 15. září zemřel v pozhnaném věku nedožitých 93 let pan **Oldřich Svoboda** z Dobšic.

Dne 17. září zemřela v pozhnaném věku 91 let paní **Jindřiška Víšková**, roz. Helikarová z Kosti.

Dne 23. září zemřela v pozhnaném věku 97 let paní **Marta Barešová** ze Sobotky.

Dne 30. září zemřela ve věku 82 let paní **Libuše Kellerová** z Čálovic.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

Putování díla Jana Husa z 15. do 21. století
výstava

Městská knihovna Fráni Šrámka Sobotka
5. 10 - 25. 11. 2015/otevírací čas knihovny

Ilustrace z knihy K. Smolíkové H. U. S.
– Lukáš Fibrich

výstava
zámek Humprecht
červen - říjen 2015/návštěvní hodiny
zámku

Miloslav Bureš - Sobotecko v 1.
polovině 20. století

výstava
Šolcův statek
5. 7. - 31. 10. 2015

Helena Samohelová – plastiky

výstava
Šolcův statek – Lapidárium
Výstava probíhá od 5. 7. – 31. 10. 2015

Pohádka pro děti

Městské divadlo Sobotka – Solnice
25. 10. 2015 / 15:00
Pohádku pro děti k nám přiveze
ochotnický soubor Bazilišek Benátský.

Dlabání dýní

Městské informační centrum Sobotka
31. 10. 2015 / 14:00
Přijďte se připravit na jednu z kou-
zelných nocí v roce a vydlabat si dýni,
kterou můžete zakoupit v Informačním

centru. Od 15. 00 hodin i ochutnávka
marmelád paní Zajícové z Kněžmosta.

Malá fotogalerie Sobotecka

vernisáž výstavy fotografií
Městská knihovna Fráni Šrámka
13. 11. 2015 / 17:00
Srdečně Vás zveme na odhalení „Malé
fotogalerie“, a vernisáž výstavy prvního
vystavovatele pana L. Patky.

Humor starých Sobotáků

beseda
sál Spořitelny v Sobotce
13. 11. 2015 / 18:00
Přijďte si zavzpomínat spolu s panem
K. Bílkem v cyklu besed o Sobotce.

Geniální blbiny pro táty a maminy

Autorské čtení a beseda
Městská knihovna Fráni Šrámka
20. 11. 2015 / 17:00
Srdečně Vás zveme na autorské čtení a
besedu s panem Václavem Francem z
jičínského spolku DIV nad jeho novou
knihou plnou humoru.

Beseda s Ivou Pekárkovou

beseda
Městská knihovna Fráni Šrámka
24. 11. 2015 / 18:00
Znáte knížky paní spisovatelky Ivy Pe-
kárkové? Máte jedinečnou příležitost se
setkat s touto milou autorkou, jejíž
knížky najdete i v naší knihovně.

Adventní čtení

Cyklus adventního čtení
Městská knihovna Fráni Šrámka
27. 11. 2015 / 18:00

V pátek před první adventní nedělí za-
hájíme v knihovně cyklus „adventní
čtení pro všechny“, které se bude ko-
nat každý pátek až do Vánoc. Přijďte se
svými dětmi a blízkými do knihovny,
při čaji se zaposlouchejte do textu s
vánoční tematikou v podání členů Stu-
dia Šrámkova domu.

Rozsvěcení vánočního stromu

Sobotecké náměstí
29. 11. 2015 / 13:00
Přijďte si zpříjemnit předvánoční čas
na sobotecké náměstí, kde bude pro-
bíhat program a vánoční jarmark celé
odpoledne. Vystoupí malí i velcí zpě-
váci, bude pohádka pro děti, světelná
show, občerstvení, zahřát se budete
moci svařeným vínem nebo medovi-
nou. V Městské knihovně proběhne
vernisáž výstavy starých pohlednic
manželů Doudových „Zima v Českém
ráji“ a vyvrcholením celého odpoledne
bude rozsvícení stromu na náměstí. V
muzeu Fráni Šrámka bude zahájena
výstava betlémů, kde bude i nový so-
botecký betlém od pana akademické-
ho malíře Jiřího Škopka.

Výstavu nazvanou Vzpomínky na sočskou frontu pořádají Vojenský historický ústav a Velvyslanectví Slovinské republiky v armádním muzeu na pražském Vítkově v září a říjnu. Připomínají tak 100. výročí bojů. Za první světové války zahynulo na této frontě mezi armádami Rakousko-Uherska a Itálie v letech 1915-1917 čtvrt milionu lidí. Organizátoři výstavy si pro panel o reflexi bojů v krásné literatuře vyžádali několik dopisních lístků pošní pošty, které odtud zaslal Fráňa Šrámek Milce Hrdličkové. Jejich originály jsou uloženy v soboteckém Šrámkově domě. Další z řady panelů je věnován výtvarnému dílu Josefa Váchala. Několik jich také představuje dnešní muzea a naučné stezky v místech bojů, které je možno navštívit při dovolené ve Slovinsku.

PRO DOMOV

Úklidový servis, správa a údržba nemovitostí

Na Benešově 721, 507 43 Sobotka
tel.: 725 632 155, e-mail: pro.domov@centrum.cz

Čištění koberců, sedacích souprav, čalounění

Čištění interiéru vozidel - kompletní vyčištění čalounění, interiéru

- suchý, mokry proces

- čištění interiéru provádíme na Vámi určeném místě

www.pro-domov.com

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: Karol Bílek, Jan Janatka, Zbyněk Krámek,
Marie Sekerová, Zuzana Šačirovičová, Magdaléna Šrůtová

Grafická úprava: Adéla Hošková

*Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje,
za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.*

Tisk: Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, tel.: 326 702 426

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 23. 11. 2015